

Milletin artık akıllanması

Posted by chonchon - 2008/12/28 05:58

Siz hic türkiyedeki okullardaki tarihi degil. asil tarihi hic arastirizmi. Hakikaten benim gibi arastirsanız o herifden böyle düşünmezsiniz. O adamin nice Islama karsi yaptigi seyleri. Osmanlinin güzelligini bir arastirip öğrenseydiniz atatürkten böyle düşünmezsiniz inanin bana. Bende bir zamanlar siz gibiydim, bana ilk okuldaki öğretilenlere inanıyordum. Ama ben okudum ve gerçekleri kendim öğrendim. Simdi hem dinime hem kültürüme sahip cikiyorum. sizin simdike düşünmeye devam etseydim ben kimligim belirli olurdu. simdiki bazi "türkler" gibi. kendilerini avrupalı zan ediyorlar. kendilerini bilmiyorlar. zan ediyorlar ki atatürk bunların gavur olmasını istedi.

Zaten Islama göre şüphe var bugün ölen askerler şehitmi diye. Çünkü Islama göre şehit olmak isin ya 1. Müslümanlar ve İslam için öleceksin veya 2. Savadığın için ülkede İslami hüküm uygulanmakta. Sen layıklik için ölürsen belki şehit değilsin.

Re:Milletin artık akıllanması

Posted by hkn - 2009/02/24 01:08

Sevgili chonchon,

Kullandığınız rumuzdan sizinde ne kadar "Türk" olduğunuzu anlamamak içten bile değil.

Oncelikle "o herif" şeklinde saygısızlığında ötesine geçen bir hitabi size iade etmeyi bir borç biliyorum. Sizin O'nu anlamana ihtiyacımız yok demek geliyor içimden fakat yetistireceğiniz nesiller için, memleketimin geleceği için uzuluyor, kuf tutmuş beyninizde bir şeyleri canlandırabilme umidiyle yazıyorum...

Atatürk devletin laik olması gerektiğini görmüş ve bu yüzden o zamanki devlet dini olan İslam'ı yönetimden ayırmıştır. Türklere, yarattığı ülkeye asilamaya çalıştığı en büyük kavram ise tabiki din değil, ilimdir. Ne kadar şanslı bir milletiz ki bilim adamları yetistirip diğer ülkelerle ancak bu şekilde boy ölçüştürebileceğimizin farkına varıp bizi uyarmıştır. Fakat maalesef işler böyle yürümüş.

Tahmin ediyorum ki sayın basbakanımız RTE'nin de dediği gibi bütün okulların İmam Hatipleştirilmesini istiyorsunuzdur. Nede olsa dininize sahip çıkmanız lazım değil mi? Kafası dünyayı müslümanlaştırmayla meşgul olan bireylerin aynı zamanda da bilimde çağ açacak buluşlar yapabilmeleri inanin bana çok zor görünüyor. İmam Hatip liseleriyle çağın moderizmini yakalayip bilimde dünyayla boy ölçüştürülebilir bir hale gelebileceğimizi sanıyorsanız bir daha düşünmenizi öneririm. Aslında aynı şey devletin yönetimi içinde geçerli; dini temellere dayanan bir yönetim de asla ülkemizi, ve tabiki dininizi yüceltmez. Asla...

Son bir şey: "zan etmek" yanlış bir kullanımdır. Burası bütün dünyadan ziyaret edilen bir forum ve bir Türk'un kendi dilinden bihaber olması utanç verici bir durum.

Saygılarımı sunarım sevgili chonchon

Re:Milletin artık akıllanması

Posted by MehmetB - 2009/04/15 09:05

KUR AN
NE
DÝYOR?

ATATÜRK
NE
DÝYOR?

BÝZ HAKKI,
BATILIN ÜZERÝNE FIRLATIRIZ DA O, ONUN BEYNÝNÝ PARÇALAR. BÝRDE BAKARSIN O YOK OLUP GÝTMÝPTÝR.
(Enbiya suresi 18. ayet)

ALEMDE BÝR HAK VARDIR VE HAK KUVVETÝN ÜSTÜNDEDÝR
Mustafa Kemal Atatürk
1919 (Nutuk III, s.1184)

Sarp yokupun ne olduğunu sana bildiren nedir?
ÖZGÜRLÜĐÜ ZÝNCÝRLENENÝN BAĐINI ÇÖZMEKTÝR O&
(Beled suresi 12-17. ayetler)
Hz. Muhammed benim için esaret tanýmamanýn sembolüdür.
(5 Ađustos 1920 de Pozantý kongresinde yaptýđý konuřmadan..)

Esas Türk milletinin haysiyetli ve perefli bir millet olarak yapamasýdır. Bu esas ancak tam bađýmsýzlyđa sahip olmakla temin olunabilir.
Ne kadar zengin ve refaha kavuřturulmuř olursa olsun bađýmsýzlyktan mahrum bir millet, medeni insanlyk karpýsýnda upak olm mevkiinden yüksek muameleye layık olamaz.
1919 (Nutuk I, s. 13)

Milli egemenlik uđrunda canýmý vermek, benim için vicdan ve namus borcu olsun.
1923 (Atatürk ün S.D. II, s.76)

Bizim bu büyük zaferimizin dođuracađý büyük neticeler yalnız Türkiye nin mukadderatý üzerine etkili olmakla kalmayacak, aynı zamanda bütün zulüm görmüř milletleri, kendi hayat ve bađýmsýzlyklarýný tehdit ve tazyik eyleyen zalimler aleyhine harek gayrete getirecektir.
1922 (Atatürk ün T.T.B. IV, s. 479)

Cumhuriyet ahlaki fazilete dayanan bir idaredir.
Cumhuriyet fazilettir

Sultanlyk korku ve tehvide dayanan bir idaredir. Cumhuriyet idaresi, faziletli ve namuslu insanlar yetiřtirir. Sultanlyk korkuya, tehvide dayandýđý için korkak, alçak, sefil, rezil insanlar yetiřtirir. Aradaki fark bunlardan ibarettir.
1925 (Atatürk ün S.D. II, s.231)
Ýslam dinini, asýrlardan beri alýpýlageldiđi veçhile bir siyaset vasýtasý mevkiinden uzaklařtırmak ve yüceltmek gerekli olduđu g görüyoruz.
Mukaddes ve tanrısal inançlarýmızý ve vicdani deđerlerimizi, karanlyk ve kararsız olan ve her türlü menfaat ve ihtiraslara görünüp sahnesi olan siyasiyattan ve siyasetin bütün kýsýmlarýndan bir an evvel ve kati pekilde kurtarmak milletin dünyevi ve uhrevi saadetinin emrettiđi bir zarurettir.

Ancak bu suretle Ýslam dininin yüksekliđi belirir.
1924 (Atatürk ün S.D. I, s.318)

T.B.M.M. de Bir laikliktir gidiyor. Afedersiniz
ben bu laikliđin manasýný anlayamýyorum
diyerek söze baþlayan bir hoca mebusa riyaset makamýndan verdiđi cevap:
- Adam olmak demektir hocam, adam olmak!
(Kýlýç Ali, Atatürk ün Hususiyetleri, s. 57)

Bazý yerlerde
kadýnlar görüyorum
ki, babýna bir bez veya bir peptamal veya buna benzer bir þeyler atarak yüzünü gözünü gizler ve
yanýndan geçen erkeklere karþý ya arkasýný çevirir veya yere oturarak yumulur.
Bu tavrýn mana ve anlamý nedir? Efendiler,
medeni bir millet anasý, millet kýzý bu garip þekle, bu vahþi vaziyete girer mi?
Bu hal milleti çok gülünç gösteren bir manzaradýr.
Derhal düzeltilmesi lazýmdýr.
1925 (Atatürk ün B.N., s. 95)

Bizce: Türkiye Cumhuriyeti anlamýnca
kadýn,
bütün Türk tarihinde olduğu gibi bugün de en muhterem mevkide, her þeyin üstünde
yüksek ve þerefli bir mevcudiyettir.
(Perihan Naci Eldeniz, T.T.K. Belleten, Cilt: XX, Sayý: 80, 1956. s. 740)

Arkadaþlar,
yaptýđýmýz ve yapmakta olduđumuz inkýlâplar için
nurun ve münevverin yoluna gideceđiz; hedef ve hünerimiz cahil kitleyi de nurlandýrarak yolumuzda yürütmek ve onu aydýnlyđa
çýkarmaktýr. Cumhuriyetimizi, çađdaþ medeniyet seviyesine ulaþmak isteđimizi köstekleyecek herhangi bir referanduma gitmek
yalnýz cehalet deđil, hýyanet olur. Yüzde seksenine okuma yazma öðretilmemiþ bir memlekette inkýlâplar plebisitle olmaz!..
1934 (Baki Vandemir, Yerli, yabancı 80 imza Atatürk ü anlatýyor, s. 172)

Seyahatim esnasýnda köylerde deđil bilhassa kasaba ve þehirlerde kadýn arkadaşlarımızýn yüzlerini ve gözlerini çok yođun ve
kapatmakta olduklarýný gördüm.
Erkek arkadaşlar, bu biraz bizim bencilliğimizin eseridir. Çok iffetli ve dikkatli olduğumuzun gereğidir. Fakat muhterem
arkadaþlar,
kadýnlarımız da bizim gibi kavrayýþlý ve düþünür insanlardýr.
Onlara ahlaka ait kutsal kavramlarý telkin etmek, milli ahlakýmýzý anlatmak ve onların dimađýný nur ile temizlikle donatmak esa
üzerinde bulduktan sonra fazla bencilliğe lüzum kalmaz.
Onlar yüzlerini cihana gösterebilirler. Ve gözleriyle cihaný dikkatle görebilirler. Bunda korkulacak bir þey yoktur.
1925 (Atatürk ün B.N., s. 91)

Yeni Türkiye nin birkaç seneye sýddýrdýđý askeri, siyasi, idari inkýlâplar çok büyük, çok mühimdir. Bu inkýlâplar, sayýn öðretmen
toplumsal ve fikri inkýlâptaki muvaffakiyetlerinize desteklenecektir. Hiçbir zaman hatýrýnýzdan çýkmasýn ki, Cumhuriyet, sizden
fikri hür, vicdaný hür, irfaný hür nesiller ister!
1924 (M.E.Ý.S.D. I, s. 24)

Milleti asýrlarca baþkasýnýn hýrs ve faydalanma vasýtasý kýlan en büyük düþmaný, bilgisizliktir...
Hükümdarların, þunun, bunun milleti esir gibi, köle gibi kullanmalarý, bütün vataný kendi özel arazileri gibi saymalarý, hep milleti
bilgisizliğinden istifade edilmek sayesinde idi.
Gerçek kurtuluþu istiyorsak her þeyden evvel, bütün kuvvetimiz, bütün süratimizle bu bilgisizliği yok etmeye mecburuz...
Hepimize düþen vazife, dimađları daha bu bilgisizliđe düþmemek için hazýrlamaktýr, bunu yapmak için aklen, mantýken,

dini kaidelerle ilgili hiçbir güçlük düþünölmüþ değildir.
Bu yolda önümüzde herhangi bir engel çýkarsa,
dođru bildiđimiz yolda herhangi bir kara kaya meydana gelirse derhal o engeli yýkmak, o kayayý parçalamak;
memleketin þerefini, namusunu, hayatýný düþünenler için borçtur,
farzdýr,
Ýlahi emirdir.
1923 (M.E.Ý.S.D. I s. 15)

Tehdit esasýna dayanan ahlak,
bir fazilet olmadýktan baþka itimada da layýk deđildir.
1924 (M.E.Ý.S.D. I s.19)

Hürriyet olmayan bir memlekette ölüm ve çöküntü vardır.
Her ilerlemenin ve kurtuluşun anası hürriyettir.
1906 (Atatürk ün S.D. II s.1)

Millete efendilik yoktur;
hizmet etme vardır.
Bu millete hizmet eden, onun efendisi olur.
1921 (Atatürk ün S.D. I s. 195)

Hastalığı esnasında Dolmabahçe Sarayındaki odasında Ali Fuat Cebesoy la sohbeti esnasında söyledikleri:
Pek yakında dünya vaziyeti mütareke senelerinden daha çok ciddi olacak ve karışacaktır.
İkinci büyük bir harp karışığında kalacağız.
Dünyaya hâkim olan milletleri idare edenlerin arasında maatteessüf birinci derece devlet adamı çıkmıyor.
(Hitler ve Mussolini yi kastederek)
Avrupada birkaç maceraperest
Almanya ile İtalya nın başında zorla bulunuyorlar. Karşı karşıya geldikleri zaıf devlet adamlarının aczinden cüret alıyorlar. Bugün dünyayı kana boyamaktan çekinmeyeceklerdir.
Eski dostumuz Rus Sovyet Hükümeti acizlerle maceraperestlerin yanlış hareketlerinden istifade etmesini bilecektir. Bunun neticesinde dünyanın vaziyeti ve muvazenesi kâmilen değişecektir. İşte bu devre esnasında doğru hareket etmesini bilmeyip bir hata yapmamız halinde başımıza mütareke senelerinden daha çok felaketler gelmesi mümkündür...
Bu ikinci Umumi Harp, beni yataktan kıymıdanmayacak bir halde yakalayacak olursa memleketin hali ne olacaktır?
Ben devlet işlerine mutlaka müdahale edecek bir vaziyete gelmeliyim. Bizde hiçbir şeyin yataktan idare edilemeyeceğini

bilirsiniz.
Mutlaka işin başına geçmem lazımdır.
1938 (!) (Siyasi Hatıralar, II. Kısım, Ali Fuat Cebesoy, İstanbul 1960, s. 252-253)

Bu benim şahsi meselemdir.
Durumu Büyükelçiye daha başlangıçta açıkça ifade ettim.
Dünyanın bu durumunda böyle bir meselenin Türkiye ile Fransa arasında silahlı bir anlaşmazlığa sürüklenmesi kesinlikle mümkün değildir. Fakat ben, bunu da hesaba kattım ve kararımı vermiş bulunuyorum. Şayet ufakta, bu yolda binde bir ihtimal belirse, Türkiye Cumhuriyetinden ve hatta Büyük Millet Meclisi azalığından çekileceğim ve bir fert olarak bana katılacak birkaç arkadaşla beraber Hatay a gireceğim.
Oradakilerle elele verip mücadeleye devam edeceğim.
1937 (Hasan Rıza Soyak, Cumhuriyet gazetesi, 10.11.1949)

Hayatımın bütün devrelerinde olduğu gibi, son zamanların buhranları ve felaketleri arasında da bir dakika geçmemiştir ki, her türlü huzur ve istirahatımı, her nevi şahsi duygularımı milletin kurtuluşu ve mutluluğu adına feda etmekten zevk duymayayım.
Gerek askeri hayatımın ve gerek siyasi hayatımın bütün devir ve bölümlerini işgal eden mücadelelerimde daima hareket prensibim, milli iradeye dayanarak milletin ve vatanın muhtaç olduğu gayelere yürümek olmuştur.
1920 (Atatürk ün S.D. I s. 61)

Memleket ve milletin kurtuluşu ve saadeti için çalışmaktan

başka bir maksadım yoktur.
Bu, bir insan için kâfi bir sevinç ve haz temin eder.
1925 (Atatürk ün S.D. s. 209)

!
(Ölümünden 1 yıl önce!..)

Bazı çevrelerin Atatürk le ilgili iddialarına son verecek olan bu belge Yıçıpları Bakanlığı Matbuat Umum Müdürlüdü antetini ve 27.8.1937 tarihini taşıyor. Dönemin Yıçıpları Bakanı Pükrü Kaya, Cumhurbaşkanlığına hitaben yazdığı ön sunuş yazısında Bombay gazetesinin 27.8.1937 tarihli nüshasında Filistin e el sürülemez, Kemal Paşa Avrupa ya ihtar ediyor başlığı altında bir yazı inç etmiştir. Bu yazının Türkçe örneği ilibik olarak sunulmuştur. Bu vesile ile saygılarımı tekrarlarım diyor. Belgeden anlaşıldığı Kemal Atatürk ün Meclis te yaptığı bu konuşmayı, önce Hindistan da yayınlanan Bombay Chronicle gazetesi de bu açıklamayı Hakimiyeti Milliye Gazetesi nden almış. Aslı Ankara da Milli Arşiv de 030 10 266 793 25 numaralı dosyada saklı tutulan belgeye göre, Mustafa Kemal Atatürk ün Kutsal Topraklarla ilgili olarak Meclis te yaptığı bu konuşmanın tam metni şöyledir:

Arapların Avrupa siyasetine nüfuz edemeyip sözde istiklal kelimesine inandıklar ve bu uğurda Arap memleketlerini Avrupa emperyalizmine esir kıldıkları çok şayanı teessüftür. Arapların arasında mevcut olan karıpkıllı ve hoşnutsuzluğu kimse bizim bilemez. Biz vakice birkaç sene Araplardan uzak kaldık. Fakat şimdi kendimize kâfi derecede güvenip ve kudretimizi bildiğimiz için

İslamiyetin mukaddes yerlerinin Museviler in ve Hristiyanlar ın nüfuzunun altına girmesine mani olacağız.

Binaenaleyh şunu söylemek istiyoruz ki buraların Avrupa emperyalizminin oyun sahası olmasına müsaade etmeyeceğiz. Biz şimdiye kadar dinsiz ve İslamiyet e lakayt olmakla itham edildik. Fakat bu ithamlara rağmen peygamberin son arzusunu yani mukaddes toprakların daima İslam hakimiyetinde kalmasını temin için hemen bugün kanımızdı dökmeye hazırız.

Cetlerimizin, Selahaddin in idaresi altında, uğruna Hristiyanlar la mücadele ettikleri topraklarda yabancı hakimiyet ve nüfuzunun tahtında (altında) bulunmasına müsaade etmeyeceğimizi beyan edecek kadar bugün, Allah ın inayeti ile kuvvetliyiz. Avrupa bu mukaddes yerlere temellük etmek için yapacağı ilk adımda bütün İslam âleminin ayaklanıp icraata geçeceğine şüphemiz yoktur

YAHUT DA AÇLIK VE PERİŞANLIK GÜNÜNDE DOYURMAKTIR O, YAKINDAKİ BİR YETİMİ YAHUT EZİLMİŞ-BOYNU BİR YOKSULU...

Yanına aldığı ilk er

Atatürk, Samsun a çıktığı zaman, üstü başı yırtık, postalları patlamış, silahsız bir er gördü. Yüzünün rengi bakıra dönmüş, yaşları eriyip kemik ve sinir kalmış bu Türk askeri ağlıyordu. O na sordu:

- Asker ağlamaz arkadaş, sen ne ağlıyorsun?

Er irkildi, baþýný kaldýrdý. Bu sesi tanýyordu ve bu yüz ona yabancý deðildi. Hemen doðruldu ve Anafartalar daki Komutanýný çelik yay gibi selamladı.

- Düşman memleketi bastý, hükümet beni terhis etti. Silahýmýzý elimizden aldı. Topraðýma giren düşmaný ne ile öldüreceðim?

Mustafa Kemal, er in omzuma elini koydu:

- Üzülme çocuðum, dedi. Gel benimle!

Ve Samsun deposunda giydirilip silahlandýrarak yanýna aldıðý ilk er bu Mehmetçik oldu.

Burhan Cahit Morkaya

Gazi yi Görmeye Gelen Ana

Gazi Çiftliðinde dolabýp hava alýrken oldukça yaplý bir kadýna rastladı. Atatürk attan inerek bu ihtiyar kadýnýn yanýna sokuldu.

- Merhaba nine

Kadýn Ata'nýn yüzüne bakarak hafif bir sesle;

- Merhaba dedi.

- Nereden gelip nereye gidiyorsun?

Kadýn böyle bir duralayıp,

- Neden sordun ki, dedi. Buralarýn sabýsý mýsýn? Yoksa bekçisi mi?

Paþa gülümsedi.

- Ne sahibiyim ne de bekçisiyim nine. Bu topraklar Türk milletinin malýdır. Buranýn bekçisi de Türk milletinin kendisidir. Pimdi nereden gelip nereye gittiðini söyleyecek misin?

Kadýn baþýný salladı.

- Tabii söyleyeceðim, ben Sincan'ýn köylerindenim bey, otun güç bittiði, atýn geç yetipdiði kavruk köylerinden birindeyim. Bizim mýhtar bana bilet aldı trene bindirdi, kodum Angara'ya geldim.

- Muhtar niçin Ankara'ya gönderdi seni?

- Gazi Paþamýzý görmem için. Baþýný pek ađıttým da... Benim iki

oðlum gavur harbinde þehit düptü. Memleketi gavurdan kurtaran kiþiyi bir kez görmeden ölmeyeyim diye hep dua ettim durdum. Rüyalarýma girdi Gazi Paþa. Bende gün demeyip mýhtara anlatýnca, o da bana bilet alýverip saldý Angaraya, giceleyin geldim. Yolu neyi de bilemediðimden ipte ađpamdan belli böyle kendimi ordan oraya vurup duruyom bey.

- Senin Gazi Paþa'dan baþka bir isteðin var mý?

Kadýnýn birden yüzü sertlepti.

- Tövbe de bey, tövbe de! Daha ne isteyebilirim ki... O bizim vatanýmýzý kurtardı. Bizi düşmanýn elinden kurtardı. Þehitlerimizin

mezarlarıný onlara çidnetmedi daha ne isteyebilirim ondan? Onun sayesinde þimdi istediðimiz gibi yapıyoruz. Buralara bir defa yüzünü görmek, ona saðol paþam! demek için düþtüm. Onu görmeden ölürsem gözlerim açık gidecek. Sen efendi bir adama bana bir yardım ediver de Gazi Paþayı bulacaðým yeri deyiver.

Atatürk'ün gözleri dolu dolu olmuþtu, çok duygulandıðı her halinden belliydi. Bana dönerek,

- Görüyorsun ya Gökçen, iþte bu bizim insanımızdır... Benim köylüm, benim vefalı Türk anamdır bu.

Atan indim. Yaþlı kadının elini tuttum anacıðım dedim, sen gökte aradıðın yerde buldun, rüyaların süsleyen, seni buralara koþturan Gazi Paþa yani Atatürk iþte karpında duruyor. Köylü kadın bu sözleri duyunca þapkına döndü. Elindeki deðneði yere fırlatıp, Atatürk'ün ellerine sarıldı. Görülecek bir manzaraydı bu. Ykisi de ağlıyordu. Yki Türk insanı biri kurtarıcı, biri kurtarılan,

ana oðul gibi sarmaþ dolap ağlıyorlardı. Yaþlı kadın belki on defa öptü atanın ellerini.

Ata da onun ellerini öptü.

Sonra heybesinden küçük bir paket çıkarttı. Daha doðrusu beze sarılmıþ bir köy peyniri. Bunu Atatürk'e uzattı;

- Tek ineðimin sütünden kendi ellerimle yaptım Gazi Paþa, bunu sana hediye getirdim. Seversen gene yapıp getiririm.

Paþa hemen orada bezi açıp peyniri yedi. Çok beðendiðini söyledi. Sonra birlikte köpke kadar gittik. Oradakilere þu emri verdi; "Bu anamızın alın burada iki gün konuk edin. Sonra köyüne götürün. Giderken de kendisine üç inek verin benim armaðanım olsun."

Sabiha Gökçen (Atatürk ün manevi kızı)

SONRA DA ÝMAN EDEN VE BÝRBÝRLERÝNE SABRI ÖNEREN, MERHAMETÝ ÖNEREN KÝÞÝLERDEN OLMAKTIR O.

Benim için dünyada en büyük mevki ve mükâfat milletin bir ferdi olarak yapılmaktır. Eðer Cenab-ı Hak beni bunda muvaffak etmiş ise, þükür ve hamtlar ederim. Bugün oldu gibi ömrümün nihayetine kadar milletin hizmetinde olmakla iftihar edeceðim.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 129)

Büyük Zafer den sonra kadın gazeteci Grace Ellison un Baþarı kazanacağınızdán þüpheleniyor oldu mu? sorusuna verdiði cevap:

- Hiçbir zaman... Henüz elimizde harp levazımı bulunmadığı zamanlarda bile iþin bugünkü neticeleri alacağını hesap etmiþtim.
- Taarruzumuzu tehir etmemize sebep, kan dökmektir.

Bu maksatla taarruzdan evvel Fethi Bey i Londra ya gönderdik.

- Barış kanla değil, mürekkeple imza etmek istiyorduk.

1923 (Atatürk ün S.D. V, s.97-98)

Mutlaka þu ve bu sebepler için, milleti harbe sürüklemek taraftarı değilim. Harp zaruri ve hayati olmalı. Gerçek kanaatim þudur: Milleti harbe götürünce vicdanımda acı duymamalıyım.

Öldürecekiz diyenlere karpı,

Ölmeyeceðiz diye harbe girebiliriz.
Lakin, millet hayatý tehlikeye uđramadýkça, harp bir cinayettir.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 124)

Biz kimsenin düþmaný deðiliz!
Yalnýz insanlýðýn düþmaný olanlarýn düþmanýyyz.
1936 (Ferit Celal Güven, Ülkü Dergisi cilt: XII sayý: 70 1938 s. 314)

Bizim intikamýmýz, zalimlerin zulmüne karþýdýr.
Onlarda zulüm hissi yapadýkça bizde de intikam hissi devam edecektir.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 89)

Türkiye Cumhuriyetinin esas düþüncesi, kadýnlarý deðil, erkekleri dahi, savaþ meydanýna götürmemektir.
Fakat Türk ulusunun yüksek varlýðýna, herhangi taraftan olursa olsun, ilipildiði zaman, ipte o vakit Türk kadýnlarý Türk erkeklerini bulduðu yerde hazýr ve gözleyici ve faal olacaklardýr.
Bu, insanlýðýn yüksek huzuru, sükûnu ve dünya insanlýðý için lazým bir ödev olduðundandýr ki, Türk kadýný bunu yapacaktır. Ve yapa gelmektedir ve yapar.
(Perihan Naci Eldeniz, T.T.K. Belleten, Cilt: XX, Sayý: 80, 1956, s. 742)

Fikir akýmlarý, zor ve þiddet ve kuvvetle reddedilemez;
bilakis takviye edilir.
Buna karþý en müessir çare, gelen fikir akýmýna, karþý fikir akýmý vermek, fikre fikirle mukabele etmektir.
1921 (G.C.Z. cilt: 1 s.333)

Biz ferdi kahramanlýk sahneleriyle meþgul olmuyoruz.
Yalnýz size Bombasýrtý vakasýný anlatmadan geçemeyeceðim.
Karþý siperler arasýnda mesafeniz sekiz metre, yani ölüm muhakkak.

Birinci siperdekiler, hiçbiri kurtulmamacasýna tümüyle düþüyor,
ikincidekiler onlarýn yerine gidiyor.

Fakat ne kadar imrenilecek bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz!
Öleni görüyor
üç dakikaya kadar öleceðini biliyor,
hiç ufak bir bezginlik bile göstermiyor; sarsýlmak yok!
Okuma bilenler ellerinde Kuran-ý Kerim, cennete girmeye hazýrlanýyorlar. Bilmeyenler kelime-i þahadet çekerek yürüyorlar.
Bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren hayrete ve tebrike deðer bir misaldir. Emin olmalýsýnýz ki Çanakkale muharebesini kazandıran, bu yüksek ruhtur.
1938 (Ruben Eþref Ünaydýn, Anafartalar Kumandaný M. Kemal ile Mülakat 1930 s. 47)

En iyi fertler kendinden ziyade mensup olduðu toplumu düþünen, onun varlýðýnýn ve mutluluðunun korunmasýna hayatýný veren insanlardýr.
1930 (Aydın Tarihi, Cilt: 24 sayý: 82-83 1931)

Baþkasýna olan bir iyilik bize de iyiliktir;
baþkasýna olan kötülük bize de kötülüktür.
Bu sebeple iyiliði sevmek ve kötülükten kaçýnmak lazýmdýr...
Baðlýlýk, bizi baþkalarý için müsamahakar yapar. Çünkü,

başkalarının kusurlarında bizim de istemiyerek ekseriya beraber suçlu olduğumuzu gösterir. Hulasa, bağılılık,

herkes, kendi için yerine
herkes, herkes için
düşüncesini koyar.

Bu düşünce toplumsaldır, millidir, geniş ve yüksek manasiyla insanidir.
1930 (Afet İnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El yazmaları s.73; 529-531)

Ben diktatör değilim.

Benim kuvvetim olduğunu söylüyorlar; evet, bu doğrudur. Benim arzu edip de yapamayacağım hiçbir şey yoktur. Çünkü, ben zoraki ve insafsızca hareket etmek bilmem.
Ben diktatör, diğerlerini iradesine boyun eğdirenidir.
Ben kalpleri kırarak değil, kalpleri kazanarak hükmetmek isterim.

Kapıda duran nöbetçi bile benden korkmaz. İsterseniz kendisinden sorunuz. Korku üzerine hakimiyet kurulamaz. Toplara dayanan hakimiyet devamlı olmaz.
1930 (Ayın Tarihi, II, 73, 1930)

İnsanlar daima yüksek, temiz ve mukaddes hedeflere yürümelidirler.

Bu hareket beklidir ki insan olanın vicdanını, dimağını ve bütün insani kavramını tatmin eder.
(Atatürk ün S.D. III, s. 80)

Bizim kanaatimizce beynelmilel siyasi güvenliğin gelişmesi için, ilk ve en mühim şart, milletlerin hiç olmazsa barışçı koruma fikrinde, samimi olarak birleşmesidir.
1932 (Atatürk ün S.D. I s. 357)

İnsanları mesut edecek yegane vasıta,
onları birbirlerine yaklaştırmak,
onlara birbirlerini sevdirmek,
karşılıklı maddi ve manevi ihtiyaçlarını temine yarayan hareket ve enerjidir.
Dünya barışçı içinde
insanlığın gerçek mutluluğu,
ancak
bu yüksek ideal yolcularının çoğalması ve muvaffak olmasıyla
mümkün olacaktır.
1931 (Atatürk ün S.D. II s. 273)

Hayatta tam zevk ve mutluluk,
ancak gelecek nesillerin şerefi, varlığı, mutluluğu için
çalışmakta bulunabilir.
Bir insan böyle hareket ederken,
Benden sonra gelecekler acaba böyle bir ruhla çalıştırdıkları
farkedecekler mi?
diye bile düşünmemelidir.
Hatta en mesut olanlar,
hizmetlerinin bütün nesillerce meçhul kalmasını tercih
edecek karakterde bulunanlardır...

... İnsanlığın hepsini bir vücut ve bir milleti bunun bir organı saymak gerekir. Bir vücudun parçasının ucundaki acıdan diğer bütün organlar etkilenir.

Dünyanın filan yerinde bir rahatsızlık varsa bana ne dememeliyiz.
Böyle bir rahatsızlık varsa tıpkı kendi aramızda olmuş gibi onunla alakadar olmalıyız.

Hadise ne kadar uzak olursa olsun bu esastan kaçmamak lazımdır.
Ýpte bu düþünüp, insanları, milletleri ve hükümetleri
bencillikten kurtarır.
Bencillik þahsi olsun. Milli olsun daima fena sayılmalıdır...
(Afet Ýnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El Yazıları, s. 16)

Düşmanları hakkında söylemiştir:
Ben onları affederim,
çünkü kalbim vardır.
Onlar beni affetmezler,
çünkü kalpsizdirler.
(Falih Rýfký Atay, Çankaya, 1969 s. 532)

EY ÝMAN EDENLER! ALLAH TAN KORKUN
VE
ÖZÜ-SÖZÜ BÝR KÝÞÝLERLE BERABER OLUN.
(Tevbe suresi 119. ayet)

ONLAR VERDÝKLERÝ SÖZÜ TAM BÝR BÝÇÝMDE YERÝNE GETÝRÝRLER..
(Ýnsan suresi 7. ayet)

Büyük Türk Milleti!
Onbeş yıldan beri giriştiğimiz işlerde muvaffakiyet vadeden çok sözlerimi ipttin. Bahtiyarým ki,
Bu
sözlerimin hiçbirinde milletimin hakkýmdeki itimadýný sarsacak bir isabetsizliðe uðramadým.

1933 (10. yıl nutku ndan bir paragraf)

Milletimizi şimdiye kadar söylediğim sözlerle ve hareketlerimle aldatmamış olmakla övünç duyuyorum.
1923 (Atatürk ün S.D. II. s. 70)

Biz daima hakikatı arayan
Ve
onu buldukça, ve bulduğumuza kani oldukça ifadeye cüret
gösteren
adamlar olmalıyız.
1930 (Sümerbank Dergisi, Cilt: 3 sayı: 29 1963 s. 184)

Milleti, aklımızdan ermediği, yapmak kudret ve kabiliyetini
kendimizde görmediğimiz hususlar hakkında kandırarak
geçici teveccühler elde etmeye tenezzül etmeyiz.
Milletle, adı politikacılar gibi yalancı vaadlerde bulunmaktan
nefret ederiz.
1925 (Sadi Borak, Bilinmeyen Yönleriyle Atatürk, s. 87)

Tarih yazmak, tarih yapmak kadar önemlidir.
Yazan yapana sadık kalmazsa
degismeyen hakikat,
insanlığın papırtacak bir mahiyet alır.
1931 (Hasan Cemal Çambel T.T.K. Belleten Cilt:3 sayı:10 1939 s.272)

Yskender in doğum yerinin de Selanik civarı olduğu kendisine hatırlatıldığı zaman:
- Mukayese burada sona erer.
Yskender dünyayı fethetmişti.
Ben böyle bir şey yapmadım.
O dünyayı istila edeyim derken kendi vatanını unutmuştum.
Ben vatanımı hiçbir zaman unutmayacağım.
(Hasan Rıza Soyak, Sümerbank Dergisi cilt:4 sayı:41 1964 s. 151)

Ahlakın milli, toplumsal olduğunu söylemek ve ortaklaşa vicdanın bir
ifadesidir demek, aynı zamanda ahlakın mukaddes sıfatını da
tanıtmaktır.
Ahlak mukaddestir;
çünkü,
aynı kıymette epi yoktur ve başka hiçbir nevi kıymetle
ölçülemez.
1930 (Afet Ynan M.B. ve M.K. Atatürk ün El Yazıları s.362)

Millet sevgisi kadar büyük mükafat yoktur.
Ystiklal Harbinde benim de milletime ettiğim bir takım
hizmetler olmuştur, zannederim. (!)
Fakat, bunlardan hiçbirini kendime mal etmedim.
Yapılanın hepsi milletin eseridir, dedim;
aranacak olursa,
doğrusu da budur.
(Muzaffer Göker, T.T.K. Belleten, cilt 3 sayı 10 1939 s.388)

Bizim dinimiz, milletimize deöersiz, miskin ve apağın olmayın
tavsiye etmez.
Aksine
Allah da, Peygamber de insanların ve milletlerin deöer ve
perefini muhafaza etmelerini emrediyor.
1923 (Atatürk ün S.D. II s.92)

En iyi fertler
kendinden ziyade
mensup olduğu toplumu düpünen,
onun varlığının ve mutluluğunun korunmasına hayatını veren

insanlardýr.

1930 (Ayýn Tarihi, Cilt: 24 sayý: 82-83 1931)

Pu ve bu tarzda, birtakým kubbeyinli kimselere kendinizi
beðendirmek hevesine düþmeyiniz,
bunun hiçbir kýymeti ve ehemmiyeti yoktur.
Eðer þunun, bunun gülerýüz göstermesinden kuvvet almýya
tenezzül ederseniz, halinizi bilmem, fakat geleceðiniz çürük
olur.

1908 (Mustafa Baydar, Atatürk le Konuþmalar, s. 101)

Yemin mukaddes bir sözleşme demektir.

Namus sahibi olan bir kimse verdiði sözden dönmez.

1919 (Atatürk ün S.D. III s.7)

Asla hatýrdan çýkarmamalýsýnýz:

Bizim en büyük kuvvetimizi,

bugün de yarýn da

dürüst, açık bir siyaset ve sözlerimize baðlýlýk

teþkil edecektir.

(Hasan Rýza Soyak, Yakýnlarýndan Hatýralar, s. 18)

Ýmzasýz ihbar mektubu gönderenler hakkýnda söylediði söz:

- Samimi ve dürüst insanlar aynı zamanda medeni cesaret
sahibi olur, imzalarýný saklamaya tenezzül etmezler. Belli ki
bunu yazan ahlaksýz yalancýnýn biridir.

(Hasan Rýza Soyak, Fotoðraflarla Atatürk ve Atatürk ün Hususiyetleri 1965 s. 26)

Hakikatý konuþmaktan korkmayýnýz.

1918 (Mustafa Baydar, Atatürk le Konuþmalar s.99)

Birbirimize daima hakikati söyleyeceðiz.

Felaket ve saadet getirsin, iyi ve fena olsun, daima
hakikatten ayrılmayacaðýz.

1925 (Atatürk ün S.D. II s. 226)

Hayatta en fena þey riyakarlýktýr.

Hakikat ne olursa olsun riyakarlar onu temizlik ve saflýk kisvesine
bürünerek saklamaya çalyþýrlar ki, bu büyük bir tehlikedir.

(Kýlýç Ali, Atatürk ün Hususiyetleri, s. 118)

Çok namuskar olmalýdýr!

Þimdiye kadar iþlenen hatalarýn en büyüðü,
müteþebbislerimizin, münevverlerimizin, bilhassa
alimlerimizin

en büyük günahý

namuskar olmamaktýr.

Milletin karþýsýnda namuskar olmak ve namuskarane hareket
etmek lazýmdýr.

Milleti aldatmayacaðýz!

Millete, daima ve daima hakikati söyleyeceðiz.

Bir kurumun muhasebesi, namusudur.

(Uluð Ýðdemir, 1954 VII Türk Dil Kurultayý, s. 138)

Her an tarihe karþý, cihana karþý hareketimizin hesabýný

verebilecek bir vaziyette bulunmak lazýmdýr.

1930 (Büyük Tarih Trabzon da, s. 16)

Mesuliyet yükü herþeyden, ölümden de ađýrdýr.

1915 (Mustafa Kemal, Anafartalar M.A.T. s. 24)

Mükemmel bir kumandaný vücuda getiren þey
mükemmel ahlaktýr.
1930 (Afet Ýnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El yazýлары s. 112)

Fransýz Büyükelçisine sohbet esnasýnda söylemiþtir:
Ben toprak büyütmeye dileklisi deðilim;
barýþ bozma alýþkanlýðým yoktur;
ancak antlaşmaya dayanan hakkýmýzýn isteyicisiyim.
Onu almasam, edemem.
Büyük Meclisin kürsüsünden
milletime söz verdim:
Hatay ý alacaðým...
Milletim benim dediðime inanýr.
Sözümü yerine getirmesem onun huzuruna çýkamam,
yerimde kalamam.
Ben þimdiye kadar yenilmedim,
yenilemem;
yenilirsem bir dakika yapayamam.
Bunu bilerek ve sözümü mutlaka yerine getireceðimi düþünerek
benim dostluðumu lütfen bildirin ve doðrulayýnýz.
1937 (Ruþen Eþref Ünaydýn, Atatürk Tarih ve Dil Kurumлары, Hatýralar
s. 5-6)

Samimiyet ifade edilemez. O, gözlerden ve alýnlardan
anlaşılabilir.
1925 (Mustafa Selim Ýmece, Atatürk ün Þ.D.Ý. ve K.S. s. 67)

Bir kurumun yapamamasý, geliþmesi, muvaffak olmasý
o kurumun baþýna geçenlerin
iyi huylu, dürüst, imanlý kípiller
olmasýna baðlýdır.
1933 (Akþam gazetesi 27.8.1933)

Bana methetme sözlerini býrakýnýz;
gelecek için neler yapacaðýz,
onları söyleyin.
(Afet Ýnan Atatürk ün B.N.M. s. 37)

Allah bilir,
hayatýmda bugüne kadar orduya faydalý bir üye olabilmekten
baþka vicdani bir emel edinmedim.
Çünkü vatanýn kounması, milletin mutluluðu için herþeyden evvel
ordumuzun, eski Türk ordusu olduðunu dünyaya bir daha ispat
lüzumuna çoktan inanmýþ idim. Bu inanca ait emellerimin þiddeti
ihtimal beni pek ziyade aþýrý davranýþlý göstermiþti. Fakat
zaman, saf ve temiz dimaðlardan doðan fikri hakikateri
kabalünden çekinilse dahi-
uygulattýrýr.
1912 (Atatürk ün Özel Mektupлары Sadi Borak s. 11)

Biz, eðer millet ve tarih önünde herhangi bir hata iþliyorsa,
bunun sorumluluðunu vicdan ve saðduyumuzda
hissetmekten
ve
ödemekten hiçbir zaman çekinecek insanlar deðiliz.
1919 (Mazhar Müfit Kansu, E.Ö.K. Atatürk le Beraber, cilt: I s.
160)

Hayatýmda en büyük dayanak ve kuvvetim vatandaşlarımdan
gördüðüm itimat ve destektir. Bütün vazifelerimde manevi,
vicdani olan
en büyük endişem

---

emanetinizin hürmet ve kutsallığına devamlı olarak dikkat
etmektir.
1927 (Atatürk ün T.T.B. IV s. 532)

Benim için dünyada en büyük mevki ve mükafat milletin bir ferdi
olarak yapamaktır. Eğer Cenab-ı Hak beni bunda muvaffak
etmiş ise, şükür ve hamdler ederim.
Bugün olduğu gibi ömrümün nihayetine kadar milletin
hizmetinde olmakla iftihar edeceğim.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 129)

Ben düğündüklerimi, sevdiklerime olduğu gibi söylerim.
Aynı zamanda gerekli olmayan bir şırrı kalbimde tapımak
kudretinde olmayan bir adamım.
Çünkü ben bir halk adamıyım.
Ben düğündüklerimi daima halkın önünde söylemeliyim.
Yanılıpım varsa halk beni yalanlar.
Fakat şimdiye kadar bu açık konuşmada halkın beni
yalanladığını görmedim.
1937 (Ulus gazetesi 20.3.1937)

Benim gözümde hiçbir şey yoktur,
ben yalnız liyakat apıyım.
(Yusuf ziya Özer T.T.K. Belleten,, Sayı: 10 1939 s. 286)

Hiçbir zaman
bahi gücenikliklerimi
birtakım
menfi tepebbüslerle tatmine kalkmak adiliğine tenezzül
etmem.
1914 (Atatürk ün Özel Mektupları, Sadi Borak, s. 40)

... Konuştuğunuz zaman
YAKINLARINIZ ALEYHİNE DE OLSA, ADALETİ GÖZETİN...
(En-am suresi 152. ayet)

Arkadaşlar,
benden iltimas beklenmemelidir.
Hepiniz benim nazarımda kıymetli, yüksek kardeşlersiniz. Ama
hepinize gösterdiğim hedef kutsi bir hedeftir. Oraya
mütevccihsiniz. Hanginiz daha güzel hatlarla, muvaffakiyetlerle
oraya vasıl olursanız, onu takdir edeceğim, alkışlayacağım.
Benden iltimas ve tarafgirlik beklemeyiniz,
arkadaşlar!
Adam olanlar, insan olanlar, fikirleri olanlar, yüksek ideali
olanlar kıymetlerini gösterecekler!
Benim size kardeşçe söyleyeceğim şey budur.
(Afet İnan, Atatürk ün B.N.M., s.38)

Elimizdeki programın ruhu, bizi yalnız bir kısım vatandaşla alakalı kalmaktan meneder. Biz büyük Türk milletinin hizmetindeyiz
1937 (Atatürk ün K.A.N. s. 40)

Memleket işlerinde, millet işlerinde, hakiki işlerde duygulara,
hatıra, dostluğa bakılmaz.
1922 (Atatürk ün S.D. I s. 213)

Vatandaşlar! Vatanınızda herhangi bir bahsı, istediğinizi
sevebilirsiniz! Kardeşiniz gibi, arkadaşınız gibi, babanız gibi,
evladınız gibi, sevgiliniz gibi sevebilirsiniz. Fakat bu sevgi sizi, milli mevcudiyetinizi bütün sevgilerinize rağmen herhangi bir
bahsa, herhangi bir sevdiğinize vermeye sebep olmamalıdır.
Bunun aksine hareket kadar büyük hata olamaz.
1925 (Atatürk ün M.A.D. s. 20)

Annesi için yaptırılan mermer sandukalı ve uzun kitabeli kabrin
fotoğrafını gördükten ve kitabede

Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi Mustafa Kemal Paşa
Hazretlerinin valide-i muhteremeleri Zübeyde
Hanımefendinin..

diye başlayan cümleyi okuduktan sonra Genel Sekreteri Hasan Rıza
Soyak a söyledikleri:

- İlk fırsatta İzmir e gidersin, bu sandukayı ve kitabeyi kaldırtırsın,
dağdan iki büyük ve uzun taş getirtirsin, birini olduğu gibi bir temel üzerine tesbit ettirir, diğerini baş tarafına diktirirsin ve bunun
yerini biraz düzelttirerek Atatürk ün anası Zübeyde burada gömüldür diye yazdırırsın,
altına da ölüm tarihini koydurursun,
yeter.

(Hasan Rıza Soyak, Fotoğraflarla Atatürk ve Atatürk ün Hususiyetleri, 1965, s. 10)
(Bu mezar, Atatürk ün arzusuna uyularak değiştirilmiş ve tarif ettiği şekilde yapılmıştır)

Biz keyfi hareket etmeyiz.

Müstebit asla değiliz.

Hayatımız, bütün faaliyetimiz memleket işlerinde keyfi ve
müstebitçe hareket edenlere karşı mücadele ile geçmiştir.
Bizim akıl, mantık, zeka ile hareket etmek belli özelliğimizdir.
Bütün hayatımızı dolduran vak alar bu hakikatın delilidirler.
Memleket ve millet işlerinde bahşlarıyla, yaptıklarıyla,
fikirleriyle zararlı olmak vaziyetine düşenlere karşı zaman

zaman direndiğimiz olmuştur.
Milleti hakiki dűzelme yolunda yűrűmektin mene çalıřmak
istiyenlere sert ve amansűz olmak istidadűndayűz.

Toplumsal dűzenimizi, bilerek veya bilmeyerek bozucu
kimselere műsaade edemeyiz; bunlar dođrudur.
Bizden bu hususta pűkunet ve tarafsűzlyk istiyenleri tatmin
edemiyorsak, bunun sebebi, memleket ve millet menfaatini
herřeyin űstűnde gűrdűđűműzdűr.
(Sadi Borak, Bilinmiyen Yűnleriyle Atatűrk, s. 88-89) 1925

Bu ve bu tarzda, birtakym kubbeyinli kimselere kendinizi
beđendirmek hevesine dűpmeyiniz, bunun hiřbir kymeti ve
ehemmiyeti yoktur. Eđer unun, bunun gűleryűz
gűstermesinden kuvvet almyma tenezzűl ederseniz, halinizi
bilmem, fakat geleceđiniz űrűk olur.
1908 (Mustafa Baydar, Atatűrk le Konuřmalar, s. 101)

Gűzellikle çirkinlik/iylilikle kűtűlűk bir olmaz.
KŐTŐLŐĐŐ EN GŐZEL TAVIRLA
SAV.
O zaman gűrűrsűn ki, seninle arasymda dűpmanlyk bulunan
kimse, symycak bir dost gibi
oluvermiştir
(Fussilet suresi 34. ayet)

Bu memleketin topraklarym űstűnde kanlarym dűken
kahramanlar! Burada bir dost vatanym toprağymdasymz. Huzur
ve sűkun içinde uyuyunuz. Sizler, mehmetiklerle yanyana,
koyun koyunasymz.Uzak diyarlardan evlatlarym harbe gűnderen analar! Gűz yařlarymz dindiriniz.Evlatlarymz, bizim bađrymym
Huzur içindedirler ve huzur içinde uyuyacaklardym. Onlar, bu toprakta canlarym verdikten sonra, artym bizim evlatlarymymz
olmuşlardym.
1934 (Uluđ Yűdemir, Atatűrk ve Anzaklar, T.T.K. yayym 1978 s.6)

Allah; sizin, iman edip
HAYRA VE BARIŐA YŐNELYK YYYLYKLER
yapanlarymza u vaatte

bulunmuştur: Onlardan
öncekileri
hükümran kıldıyđy gibi onları da yeryüzünde mutlaka
hükümran kılacak...
(Nur suresi 55. ayet)

Dıyb siyasetimiz, başlangıçta kendisine çizdiği hareket hattıyndan asla
sapmamıyptır.

Dıyb siyasetimiz daima milletler refahınyın yaratıycısı olan barıyb
içinde, memleketin gelişmesini amaç edinmiştir.
Bu gelişmeyi, tam ve mutlak olarak, bütun milletlere temenni
ederiz.

1933 (Hakimiyeti Milliyet gazetesi, 30.10.1933 s. 2)

Cumhuriyet dübünce serbestliği taraftarıdır.
Samimi ve meşru olmak şartıyyla her fikre hürmet ederiz.
Her kanaat bizce muhteremdir.
Yalnıyb muarızlarımızyın insafly olması lazımdır.
1923 (Atatürk ün S.D. III, s.71)

Türkler bütun medeni milletlerin dostlarıdır.
Yabancılar memleketimize gelsinler; bize zarar vermemek,
hürriyetlerimize güçlükler çykarmaya çalışmamak şartıyyla burada
daima iyi kabul göreceklerdir. Maksudımıyb yeniden yakınlık meydana
getirmek, bizi başka milletlere bağlıyan ilişkileri artırmaktır. Memleketler muhtelifdir, fakat medeniyet birdir ve bir milletin
gelişmesi için de bu yegane medeniyete iştirak etmesi lazımdır.
Osmanly Ýmparatorluđunun çöküpbü, batıya karřy elde ettiđi
zaferlerden çok mağrur olarak, kendisini Avrupa milletlerine
bağlıyan ilişkileri kestiği gün başlamıyptır.
Bu bir hata idi, bunu tekrar etmiyeceğiz.
1923 (Atatürk ün S.D. III, s. 67-68)

En mühim ve feyizli vazifelerimiz milli eğitim işleridir.
Milli eğitim işlerinde mutlaka muzaffer olmak lazımdır.
Bir milletin hakiki kurtuluşu ancak bu suretle olur.
1922 (Atatürk ün S.D. I, 345)

Memleketteki bilgisizliği mutlaka gidermelidir. Bunu yapmaya
mecburuz. Hepimizin esenliği için bunu yapacağız. Yazık ki,
memlekette bilenler azınlıdy teşkil ediyor. Hepimizin şahsi saadeki,
çoğunluğun hayat ve saadetiyle kaimdir.
Eğer çoğunluk, yani memleket ve millet mesut ve mamur
olmazsa beş, on kişinin saadetinden ne çykar?
Bir memleketteki azınlık, eğer menfaatini çoğunluğun bilgisizliğinde ararsa umumi felaket muhakkaktır.
1923 (Gazi ve İnkılap, Mahmut Soydan, Milliyet gazetesi, 9.1.1930)

Memleketi pimdilik üç büyük kültür bölgesi halinde dübünerek; batı bölgesi için, Ýstanbul Üniversitesinde bařlanıyb olan düzen
daha köklü bir tarzda tatbik ederek cumhuriyete cidden modern bir üniversite kazandırmak; merkez bölgesi için, Ankara
Üniversitesini az zamanda kurmak lazımdır. Ve doğu bölgesi için Van Gölü sahillerinin en güzel bir yerinde, her şubeden ilkokul
ve nihayet üniversitesiyle modern bir kültür şehri yaratmak yolunda, pimdiden fiiliyata geçilmelidir.
Bu hayırlı teşebbüsün, doğu vilayetlerimiz gençliğine kazandıracadıy verim, Cumhuriyet Hükümeti için ne mutlu bir eser olacaktır.
1937 (Atatürk ün S.D. I, s. 386)

Bir millet kültür ordusuna malik olmadıkça, muharebe
meydanlarıynda ne kadar parlak zaferler elde ederse etsin o
zaferlerin sürekli neticeler vermesi ancak
kültür ordusunun varlıdyına bağlıdır.
Bu ikinci ordu olmadan birinci ordunun verimli sonuçlarıy kaybolur.
1923 (M.E.Ý.S.D. I, s.17)

Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir.
Öğretmen, eğitimden mahrum bir millet henüz millet adını almak istediğini kazanmamıştır. Ona alelade bir kütle denir, millet denemez.

Bir kütle millet olabilmek için mutlaka eğitimciler,
öğretmenlere muhtaçtır.
1925 (M.E.Ý.S.D. I, s. 25)

- İşte memleketi kurtardınız. Pimdi ne yapmak istersiniz?
Sorusuna verdiği cevap:
- Milli Eğitim Bakanı olarak milli kültürü yükseltmeye çalışmak en büyük emelimdir.
1923 (Tarih IV, Türkiye Cumhuriyeti, Haz: T.T.T.C. 1931 s. 247)

Dünyada her şey için,
maddiyat için,
maneviyat için,
hayat için,
muvaffakiyet için
en hakiki yol gösterici ilimdir, fendir.
Yılm ve fennin dâbında kılavuz aramak gaflettir,
bilgisizliktir,
doğru yoldan sapmaktır.
Yalnız ilmin ve fennin yapıldığı her dakikadaki safhalarının gelişmesini kavramak ve ilerlemelerini zamanında izlemek par
Bin, ikibin, binlerce sene evvelki ilim ve fen dilinin çizdiği kuralları, bu kadar bin sene sonra bugün aynen uygulamaya kalkışmak
elbette ilim ve fennin içinde bulunmak değildir.
1924 (Atatürk ün M.A.D. s.19)

Türk milletinin yürümekte olduğu ilerleme ve medeniyet
yolunda, elinde ve kafasında tuttuğu meşale, müspet ilimdir.
1923 (Atatürk ün S.D. II s.275)

Her şeyden evvel her gelişmenin ilk yapı taşı olan meseleye temas
etmek isterim. Her vasıttan evvel, büyük
Türk milletine kolay bir okuma yazma anahtarı vermek
lazımdır. Büyük
Türk milleti, bilgisizlikten, az emekle kısa yoldan
ancak kendi güzel ve asil diline kolay uyan
böyle bir vasıta ile sıyrılabilir. Bu okuma yazma anahtarı ancak
Latin esasından alının Türk alfabesidir. Basit bir tecrübe Latin
esasından Türk harflerinin, Türk diline ne kadar uygun olduğunu,
şehirde ve köyde yapı ilerlemiş Türk çocuklarının ne kadar kolay
okuyup yazdıklarını güneş gibi meydana çıkarmıştır.
1928 (Atatürk ün S.D. I s.345)

Yeni Türk harflerini çabuk öğrenmelidir.
Her vatandaşta, kadına, erkeğe, hamala, sandalyaya öğretiniz.
Bunu vatanperverlik ve milliyetperverlik vazifesi biliniz. Bu vazifeyi yaparken düşününüz ki, bir milletin, bir toplumun yüzde onu,
yirmisi okuma-yazma bilir, yüzde sekseni, doksanı bilmezse bu aşıktır.
Bundan insan olanlar utanmak lazımdır.
Bu millet utanmak için yaratılmıyş bir millet değildir;
iftihar etmek için yaratılmıyş,
tarihini iftiharla doldurmuş bir millettir.
Fakat milletin yüzde sekseni okuma-yazma bilmiyorsa bu hata bizde değildir. Türk ün seciyesini anlamıyarak kafasını birtakim
zincirlerle saranlardadır. Artık mazinin hatalarını kökünden temizlemek zamanındayız. Hataları düzelterek. Bu hataların
düzeltilmesinde bütün vatandaşların çalışmasını isterim.

En nihayet bir sene, iki sene içinde

bütün Türk toplumu yeni harfleri
öğreneceklerdir.
Milletimiz yazısyyle, kafasiyle bütün medeniyet aleminin yanında
olduğunu gösterecektir.
1928 (Atatürk ün M.K.D. s. 28)

Mevlana büyük adamđy, büyük adamđy.
1923 (Ysmail Habib Sevük, Atatürk için s.38)

Sinan ın heykelini yapınyız.
1935 (Afet Ynan, Mimar Koca Sinan s.67)

Gerçi
bize milliyetçi derler.
Fakat
biz öyle milliyetçileriz ki,
bizimle ipbirliği eden bütün milletlere hürmet ve riayet
ederiz. Onların bütün milliyetlerinin gereklerini tanıryız.
Bizim milliyetçiliğimiz herhalde bencil ve gururlu bir
milliyetçilik değildir.
1920 (Atatürk ün S.D. I s. 98)

Ahlakın milli, toplumsal olduğunu söylemek ve ortaklağa vicdanın bir
ifadesidir demek, aynı zamanda ahlakın mukaddes sıfatını da
tanıymaktır.
Ahlak mukaddestir;
çünkü,
aynı kıymette epi yoktur ve başka hiçbir nevi kıymetle
ölçülemez.
1930 (Afet Ynan M.B. ve M.K. Atatürk ün El Yazırları s.362)

Anlıyoruz ki, hakkın bulunduğu yerde vazife ve vazifenin
bulunduğu yerde hak vardır.
Yani her insan aynı zamanda hem kendine ait birtakım
haklara sahiptir.
Hem de başkalarına ait hakların kendine yüklediği birtakım vazifelere sahiptir.
Ynsanlar toplumsal hayatta haklardan ve vazifelerden örlümüp bir bebeke içinde tasavvur olunabilir.
Ynsanlar, insan kaldıkça bu bebekeden çykamazlar.
Bunu da bilmelidir ki,
bu söylediğimiz esas,
insaniyetin tarihine nispetle yenidir
ve hatta denilebilir ki,
bu esas istenildiği derecede tam, kat i, mutlak olarak bütün
insaniyetin ruhuna henüz girmemiştir.
1930 (Afet Ynan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El yazmaları s.522)

Başkasına olan bir iyilik bize de iyiliktir;
başkasına olan kötülük bize de kötülüktür.
Bu sebeple iyiliği sevmek ve kötülüğten kaçınmak lazımdır...
Bağlılık, bizi başkaları için müsamahakar yapar. Çünkü, başkalarının kusurlarında bizim de istemiyerek ekseriya beraber suç
olduğumuzu gösterir. Hulasa,
bağlılık,
herkes, kendi için
yerine
herkes, herkes için
düpüncesini koyar.

Bu düpünce toplumsaldır, millidir, geniş ve yüksek manasiyla
insanidir.
1930 (Afet Ynan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El yazmaları s.73; 529
531)

Türkiye Cumhuriyetinde, her rebit dinini seçmekte hür olduđu gibi, muayyen bir dinin, merasimi de serbesttir; yani ayin hürriyeti korunmuştur. Tabiatıyla, ayinler asayıb ve umumi adaba aykýrý olamaz; siyasi nümayib þeklinde de yapılamaz. Mazide çok görülmüş olan bu gibi hallere, artýk, Türkiye Cumhuriyeti asla tahammül edemez. 1930 (Afet Ýnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El yazmaları s. 471-472)

Gazeteciler, gördüklerini, düþündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdırlar. 1929 (Ayın Tarihi, cilt: 20 sayý: 65 1929)

Gazeteler kanununun ve umumun menfaatlerinin aksine muamelelere þahit ve vakýf oldukları takdirde gerekli yayında bulunmalıdırlar. 1923 (Atatürk ün S.D. II s.51)

Ben diktatör deðilim. Benim kuvvetim olduđunu söylüyorlar; evet, bu dođrudur. Benim arzu edip de yapamayacađým hiçbir þey yoktur. Çünkü, ben zoraki ve insafsýzca hareket etmek bilmem. Ben diktatör, diđerlerini iradesine boyun eđdirendir. Ben kalpleri kýrarak deðil, kalpleri kazanarak hükmetmek isterim. Kapýda duran nöbetçi bile benden korkmaz. Ýsterseniz kendisinden sorunuz. Korku üzerine hakimiyet kurulamaz. Toplara dayanan hakimiyet devamlý olmaz. 1930 (Ayın Tarihi, II, 73, 1930)

Ýnsanlar daima yüksek, temiz ve mukaddes hedeflere yürümelidirler. Bu hareket þeklidir ki insan olanın vicdanýný, dimađýný ve bütün insani kavramýný tatmin eder. (Atatürk ün S.D. III, s. 80) 1926

Bizim yüzümüz, her zaman temiz ve pak idi ve daima temiz ve pak kalacaktır. Yüzü çirkin, vicdaný çirkinliklerle dolu olanlar, bizim vatansızca, vicdanlýca ve namusluca hareketlerimizi küçük ve çirkin ihtirasları yüzünden, çirkin göstermeye kalkýþanlardýr. (Nutuk II s. 882) 1927

Memleket dayanýþma isteyen bir birliđe muhtaçtır. Alelade politikacýlýkla milleti parçalamak, hýyanettir. 1925 (Atatürk ün S.D. II s. 224)

Ben kýplanın bir okul olmasını, orada zor ve þiddetin deðil, bilginin, sevgi ve saygının hakim olmasını isteyenlerdenim. 1916 (Rýdvan Nafiz Edgüer, Hayatý ve Eserleri s. 16)

Yurtta barýþ, dünyada barýþ için çalıþıyoruz. 1931 (Atatürk ün T.T.B. IV, s. 551)

Barýþ yolunda nereden bir çağrı geliyorsa. Türkiye onu, gönülden karþıladı ve yardımlarını esirgemedi. 1937 (Atatürk ün S.D. I s. 336)

Türkiye, prensiplerine sadık olarak kesinlikle barýþçý bir siyaset takip etmektedir. (Atatürk ün S.D.V. s. 53)

Dýþ siyasetimiz, baþlangıçta kendisine çizdiði hareket hattından asla

sapmamýptýr.

Dýb siyasetimiz daima milletler refahýnýn yaratýcýsý olan barýb

içinde, memleketin geliþmesini amaç edinmiþtir.

Bu geliþmeyi, tam ve mutlak olarak, bütün milletlere temenni ederiz.

1933 (Hakimiyeti Milliyet gazetesi, 30.10.1933 s. 2)

Bizim kanaatimizce beynelmilel siyasi güvenliðin geliþmesi

için, ilk ve en mühim þart,

milletlerin hiç olmazsa barýbý koruma fikrinde, samimi olarak birleþmesidir.

1932 (Atatürk ün S.D. I s. 357)

Ýnsanlarý mesut edecek yegane vasýta,

onlarý birbirlerine yaklaþtýrarak,

onlara birbirlerini sevdirecek,

karþýlýklý maddi ve manevi ihtiyaçlarýný temine yarayan

hareket ve enerjidir.

Dünya barýbý içinde

insanlýðýn gerçek mutluluðu,

ancak

bu yüksek ideal yolcularýnýn çoðalmasý ve muvaffak olmasýyla mümkün olacaktýr.

1930 (Atatürk ün S.D. II s. 273)

Bayrak, bir milletin baðýmsýzlýk alametidir. Düþmanýn da olsa hürmet

etmek lazýmdýr.

(Muzaffer Kýlýç, Nükte, Fýkra ve Çizgilerle Atatürk, III Der: N. A. Banoðlu s. 12)

Biz kimsenin düþmaný deðiliz!

Yalnýz insanlýðýn düþmaný olanlarýn düþmanýyýz.

1936 (Ferit Celal Güven, Ülkü Dergisi cilt: XII sayý: 70 1938 s. 314)

Hayatta tam zevk ve mutluluk,

ancak gelecek nesillerin þerefi, varlýðý, mutluluðu için

çalýpmakta bulunabilir.

Bir insan böyle hareket ederken,

Benden sonra gelecekler acaba böyle bir ruhla çalýptýðýmý

farkedecekler mi?

diye bile düþünmemelidir.

Hatta en mesut olanlar,

hizmetlerinin bütün nesillerce meçhul kalmasýný tercih

edecek karakterde bulunanlardýr...

... Ýnsanlýðýn hepsini bir vücut ve bir milleti bunun bir organý saymak

gerekir. Bir vücudun parmaðýnýn ucundaki acýdan diðer bütünX

organlar etkilenir.

Dünyanyın filan yerinde bir rahatsýzlýk varsa bana ne

dememeliyiz.

Böyle bir rahatsýzlýk varsa týpký kendi aramýzda olmuþ gibi

onunla alakadar olmalýyýz.

Hadise ne kadar uzak olursa olsun bu esastan þapmamak lazýmdýr.

Ýpte

bu düþünüp, insanlarý, milletleri ve hükümetleri bencillikten

kurtarýr.

Bencillik þahsi olsun. Milli olsun daima fena sayýlmalýdýr...

(Afet Ýnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El Yazýлары, s. 16) 192

Bazen hiç umulmadýk adamdan, ben pek çok þeyler öðrenmiþimdir.

Hiç bir kanaati deðersiz görmemek lazýmdýr.

Neticede, kendi fikrimi uygulayacak bile olsam, herkesi ayrý ayrý

dinlemekten zevk alýrým.

(Salih Bozok, Yakýnlarýnýn Aðzýndan Atatürk Yazan: Selahaddin

Güngör s. 30)

Ýnsanlar ferdi olarak alıbyırlarsa muvaffak olamazlar. Çünkü Allah insanları yaratırken onlara öyle bir muhtaçlık vermiştir ki, her insan hemcinsi insanlarla alıbmağa mecbur ve mahkumdur. Bu iştirak faaliyeti adeta bir ilahi ihtiyaç olunca, maksatları birleştirmenin nasıl zaruret olduğunu kolayca anlarız. 1923 (Atatürk ün S.D. II s. 125)

Bir kurumun yapamayı, gelişmesi, muvaffak olmasını o kurumun başına geçenlerin iyi huylu, dürüst, imanlı kípiller olmasına bağlıdır. 1933 (Akşam gazetesi 27.8.1933)

Ýnsanların hürmet ve saygılarının, itaatlerinin kendinden maddeten değil, manen yüksek olanlar hakkında belirmesi insan ruhunun gereklerindedir. 1914 (Mustafa Kemal Z. ve K. Hasbihal s. 9)

Epini mesut edebilecek herkes evlenmelidir... ocuk-ocuk sahibi olmalıdır... Bana bakmayınız. Bu meselede örnek Ýsmet Paša dır. Benim hayatım başka türlü düzenlenmiştir. Buna rağmen tecrübesini yaptım. Sonradan anladım ki bu ip benim başarabileceğim ip değilmiş... ocuk sevgisi insan için bir ihtiyaçtır. Hele yap ilerledikçe bu ihtiyaç kendisini daha kuvvetle hissettiriyor. Onun için de Ülkü yü yanımdan ayırmak istemiyorum. 1936 (Abdulkadir Ynan Türk Kültürü Dergisi sayı: 25 1964 s.62)

Çoğu ailelerde öteden beri çok kötü bir alıpkanlılık var; çocuklarını söyletmez ve dinlemezler. Zavallılar lafa karıbynca Sen büyüklerin konuymasına karıbma der, sustururlar. Ne kadar yanlıb, hatta zararlı bir hareket... Halbuki tam tersine, çocukları serbestçe konuvmaya, dübündüklerini, duyduklarını olduğu gibi, ifade etmeye tebvik etmelidir; böylece hem hatalarını düzeltmeye imkan bulunur, hem de ileride yalancı ve riyakar olmalarının önüne geçilmiş olur.

Kısacası çocuklarımızı artık, dübüncelerini hiç çekinmeden açıkça ifade etmeye, içten inandıklarını savunmaya, buna karıblık da başkalarının samimi dübüncelerine, saygı beslemeye, alıbtırmalıyız... Hasan Rıza Soyak, Fotoğraflarla Atatürk ve Atatürk ün Hususiyetleri, 1965 s. 79)

O MÜMÝNLER, EMANETLERÝNE, AHÝTLERÝNE SAYGI DUYUP SAHÝP ÇIKANLARDIR.
(Müminün suresi 8. ayet)

Yemin mukaddes bir sözleşme demektir.
Namus sahibi olan bir kimse verdiği sözden dönmez.
1919 (Atatürk ün S.D. III s.7)

Dünyanın hiçbir ordusunda yüreği seninkinden daha temiz,
daha sağlam bir askere rast gelinmemiştir.
Her zaferin mayasý sendedir. Her zaferin en büyük payý senindir.
Kanaatinle, imanýnla, itaatle, hiçbir korkunun yıldıramadýđy demir
gibi temiz kalbinle düpmaný nihayet alt eden büyük gayretin için
gönül borcumu ve tepekkürümü söylemeği nefsimen en aziz
bir borç bilirim.
1921 (Atatürk ün T.T.B. IV s. 414)

Mehmetçik o ne elmastýr o, Mehmetçik dünyanın en yiđidi,
Mehmetçik...
1925 (Ýsmaíl Habib Sevük, Atatürk için s. 101)

Askerler mert olur.
Türk askeri ise
mertlerden mert
ve
pek civanmert olur.
1919 (Repit Paşanın Hatýralarý, s. 61)

Biz ferdi kahramanlık sahneleriyle meşgul olmuyoruz.
Yalnýz size Bomba sırtý vakasýný anlatmadan geçemeyeceđim.
Karşý siperler arasýnda mesafeniz sekiz metre, yani ölüm
muhabbeti.
Birinci siperdekiler, hiçbirini kurtulmamacasýna tümüyle
düpüyor,

ikincidekiler onlarýn yerine gidiyor.

Fakat ne kadar imrenilecek bir itidal ve tevekkülle
biliyor musunuz!
Öleni görüyor,
üç dakikaya kadar öleceğini biliyor,
hiç ufak bir bezginlik bile göstermiyor; sarsýlmak yok!
Okuma bilenler ellerinde Kuran-ý Kerim, cennete girmeye
hazýrlanýyorlar. Bilmeyenler kelime-i şahadet çekerek
yürüyorlar.
Bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren hayrete ve
tebrike deđer bir misaldir. Emin olmalýsýnýz ki
Çanakkale muharebesini kazandıran, bu yüksek ruhtur.
1938 (Rupen Eprel Ünaydýn, Anafartalar Kumandaný Mustafa Kemal ile Mülakat 1930 s. 47)

Dünyanın hiçbir yerinde, hiçbir milletinde, Anadolu köylü kadýnının
üstünde kadýn mesaisi zikretmek imkanı yoktur ve dünyada hiçbir
milletin kadýný Ben, Anadolu kadýnından daha fazla çalıptým, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadýnı kadar

verdim diyemez...

Kimse inkar edemez ki, bu harpte ve ondan evvelki harplerde milletin yapama kabiliyetini tutan hep kadýnlarýmýzdýr. Çift süren, tarlayý eken, ormandan odunu, keresteyi getiren, mahsulleri pazara götürerek paraya çeviren, aile ocaklarýnýn dumanýný tüttüren bütün bunlarla beraber, sýrtýyla, kađnýsýyla, kucađýndaki yavrusuyla, yađmur demeyip, kýp demeyip, sýcak demeyip cephenin malzemesini tapýyan hep onlar, hep o yüce, o fedakar, o ilahi Anadolu kadýnlarý olmuştur. Bundan ötürü hepimiz bu büyük ruhlu ve büyük duygulu kadýnlarýmýzý þükran ve minnetle ebediyen analým ve kutlayalım.
1923 (Atatürk ün S.D. II, s. 148)

Geçirdiðimiz buhranlı günlerin perefli kahramanlarýný hep beraber kutlulayalım. Onlar arasýnda muharebe meydanlarýnda düþ silahýyla göðüsleri delinmiþ bahtiyarlar olduðu gibi yangýnlarda, ateplerde yakýlmýþ bedbaht çocuklar, kadýnlar ve ihtiyarlar vardýr. Onlar arasýnda namuslarýna tecavüz edilmiþ, ebediyen ađlamaya mahkum genç kýzlar da vardýr. Onlar arasýnda yurtlarýný kaybetmiþ aileler, evlatlarýný gömmüþ analar vardýr ve yine onlar arasýnda muharebedeki namus vazifesini perefle yaparak bugün memleketlerine dönmüþ gaziler vardýr. Onlardan þehitlik þarabýný içmiþ olanlarýn ruhlarýna Fatihalar sunalım.
1923 (Atatürk ün S.D. I, s. 308-309)

Hayatýmda en büyük dayanak ve kuvvetim vatandaşlarýmıdan gördüðüm itimat ve destektir. Bütün vazifelerimde manevi, vicdani olan en büyük endişem emanetinizin hürmet ve kutsallýđına devamlý olarak dikkat etmektir.
1927 (Atatürk ün T.T.B. IV s. 532)

Benim için dünyada en büyük mevki ve mükafat milletin bir ferdi olarak yapmaktır. Eđer Cenab-ý Hak beni bunda muvaffak etmiþ ise, þükür ve hamtlar ederim. Bugün olduđu gibi ömrümün nihayetine kadar milletin hizmetinde olmakla iftihar edeceðim.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 129)

Bu zaferi kazanan ben deðilim.
Bunu, asýl, tel örgüleri hiçe sayarak atlayan, savaþ meydanýnda can veren, yaralanan kendini esirgemediðin düþmanýn üzerine atýlarak Akdeniz yolunu Türk süngülerine açan kahraman askerler kazanmýştýr. Ne yazýk ki onlarýn her birinin adýný Kocatepe nin sýrtlarýna yazmak mümkün deðildir. Fakat hepsinin ortak bir adý vardýr; Türk asker!...
Tebriklerinizi onlarýn namýna kabul ediyorum!...
1928 (Ýbrahim Necmi Dilmen, Atatürk Anekdotlar, Der: Kemal Arýburnu, s. 120)

Fransýz Büyükelçisine sohbet esnasýnda söylemiþtir:
Ben toprak büyütme dileklisi deðilim;
barýþ bozma alýþkanlýđým yoktur;
ancak antlaşmaya dayanan hakkýmýzýn isteyicisiyim.
Onu almasam, edemem.
Büyük Meclisin kürsüsünden milletime söz verdim:
Hatay ý alacađým...
Milletim benim dediðime inanýr.
Sözümü yerine getirmesem onun huzuruna çýkamam,
yerimde kalamam.
Ben þimdiye kadar yenilmedim,

yenilemem;
yenilirsem bir dakika yapayamam.
Bunu bilerek ve sözümü mutlaka yerine getireceğimi düpünerek
benim dostluđumu lütfen bildiriniz ve dođrulayýnýz.
1937 (Ruben Epref Ünaydýn, Atatürk Tarih ve Dil Kurumları, Hatýralar s. 5-6)

Bu benim bahsi meselemdir.
Durumu Büyükelçiyeye daha bablangýçta açıkça ifade ettim.
Dünyanın bu durumunda böyle bir meselenin Türkiye ile Fransa
arasýnda silahlý bir anlaþmazlýđa sürüklenmesi kesinlikle mümkün
deđildir. Fakat ben, bunu da hesaba kattým ve kararýmý vermiþ
bulunuyorum. Payet ufakta, bu yolda binde bir ihtimal belirirse,
Türkiye Cumhuriyet reisliğinden ve hatta Büyük Millet Meclisi
azalýđýndan çekileceđim ve bir fert olarak bana katýlacak birkaç
arkadaþla beraber
Hatay a gireceğim.
Oradakilerle elele verip
mücadeleye devam edeceğim.
1937 (Hasan Rýza Soyak, Cumhuriyet gazetesi, 10.11.1949)

Bazý yerlerde
kadýnlar görüyorum
ki, babýna bir bez veya bir peþtamal veya buna benzer bir þeyler
atarak yüzünü gözünü gizler ve
yanýndan geçen erkeklere karþý ya arkasýný çevirir veya yere
oturarak yumulur.
Bu tavrýn mana ve anlamý nedir? Efendiler,
medeni bir millet anasý, millet kýzý bu garip þekle, bu vahþi
vaziyete girer mi?
Bu hal milleti çok gülünç gösteren bir manzaradýr.
Derhal düzeltilmesi lazýmdýr.
1925 (Atatürk ün B.N., s. 95)

Bu millet esas terbiyesini aileden almaktadır.
Türk milleti öyle analara sahiptir ki her devrin büyük
adamlarýný bu analar yetiþtirmiþtir.
Türk kadýný daha yüksek nesiller yetiþtirmeye kabiliyetlidir.
(Enver Behnan Papolyo, K. Atatürk ve Milli Mücadele Tarihi, s. 529)
Bizce: Türkiye Cumhuriyeti anlamýnca

kadýn,
bütün Türk tarihinde olduğu gibi bugün de en muhterem mevkide,
her þeyin üstünde yüksek ve þerefli bir mevcudiyettir.

(Perihan Naci Eldeniz, T.T.K. Belleten, Cilt: XX, Sayý: 80, 1956. s. 740)

Mevlana büyük adamdý, büyük adamdý.
1923 (Ýsmaíl Habib Sevük, Atatürk için s.38)

Sinan ýn heykelini yapýnýz.
1935 (Afet Ýnan, Mimar Koca Sinan s.67)

Ýskender in dođum yerinin de Selanik civarý olduđu kendisine
hatýrlatýldýđý zaman:

- Mukayese burada sona erer.
Ýskender dünyayý fethetmiþti.
Ben böyle bir þey yapmadým.
O dünyayý istila edeyim derken kendi vatanýný unutmuþtu.
Ben vatanýmý hiçbir zaman unutmayacađým.
(Hasan Rýza Soyak, Sümerbank Dergisi cilt:4 sayý:41 1964 s. 151)

Ey Arkadaşlar!

Tanrı birdir,

büyüktür;

tanrısal inanışların belirtilerine bakarak diyebiliriz ki:

İnsanlar iki sınıfta, iki devirde mütalaa olunabilir. İlk devir insanlığın çocukluk ve gençlik devridir.

İkinci devir, beheriyetin erginlik ve olgunluk devridir.

İnsanlık birinci devirde tıpkı bir çocuk gibi, tıpkı bir genç gibi yakından ve maddi vasıtalarla kendisiyle meşgul olunmayı gerektirir.

Allah, kullarının lazıym olan olgunlaşma noktasına erişinceye kadar içlerinden vasıtalarla dahi kullarıyla meşgul olmayı tanrılık özelliğinin gereklerinden saymıştır. Onlara Hz. Adem

Aleyhisselam dan itibaren bilinen ve bilinmeyen sayısız denecek kadar çok nebiler, peygamberler ve elçiler göndermiştir.

Fakat Peygamberimiz vasıtasıyla en son dini, medeni gerçekleri verdikten sonra artık insanlıkla aracı ile temasta bulunmaya lüzum görmemiştir.

İnsanlığın kavrayış derecesi, aydınlanma ve olgunlaşması sayesinde her kulun doğrudan doğruya, tanrısal düşüncelerle temas kabiliyetine erištiđini kabul buyurmuştur

ve bu sebeplerdir ki,

Cenabı Peygamber, peygamberlerin sonuncusu olmuştur

ve kitabı, en eksiksiz kitaptır.

1922 (Nutuk III s.1241)

Hz. Muhammed i cezbeye tutulmuş sönük bir derviş beklinde belirten bir eser hakkında söylemiştir:

Muhammed i bana, cezbeye tutulmuş sönük bir derviş gibi tanıttırmak gayretine kapılan

bu gibi cahil adamlar,

onun yüksek şahsiyetini ve başarılarını asla

kavrayamamışlardır.

Anlamaktan da çok uzak görünüyorlar.

Cebzebe tutulmuş bir derviş, Uhud Muharebesinde en büyük

bir komutanın yapabileceği bir planı nasıl düşünür ve tatbik edebilir?

Tarih hakikatleri tahrif eden bir sanat değil, belirten bir ilim olmalıdır.

Bu küçük harpte bile askeri dehası kadar siyasi görüşüyle de yükselen bir insanı, cebzeli bir derviş gibi tasvire yeltenen cahil serseriler, bizim tarih çalışmamıza katılamazlar.

Muhammed bu harp sonunda çevresindekilerin direnmelerini yenerek ve kendisinin yaralı olmasına bakmayarak, galip düşmanı takibe kalkışmamış olsaydı, bugün yeryüzünde Müslümanlık diye bir varlık görülemezdi.

1930 (Pemsettin Günaltay, Ülkü Dergisi cilt 9 sayı 100 1945 s.3)

O Allah ın birinci ve en büyük kuludur.

Onun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor.

Benim, senin adın silinir, fakat sonuca kadar O, ölümsüzdür.

1926 (Ali Rıza Ünal, Atatürk Hakkındaki Anılarıım, Türkiye Harp Malulü Gaziler Dergisi sayı: 158 1969 s.23)

Bizim dinimiz en makul ve en tabii bir dindir.

Ve ancak bundan dolayıdır ki son din olmuştur.

Bir dinin tabii olması için akla, fenne, ilme ve mantıđda uymasý lazımdır.

BÝZÝM DÝNÝMÝZ BUNLARA TAMAMEN UYGUNDUR.

Müslümanların toplumsal hayatında, hiç kimsenin özel bir

sýnýf halinde mevcudiyetini muhafazaya hakký yoktur.
Kendilerinde böyle bir hak görenler dini emirlere uygun
harekette bulunmuş olmazlar.
Bizde ruhbanlýk yoktur, hepimiz eþitiz ve dinimizin
hükümlerini eþit olarak öğrenmeye mecburuz.
Her fert dinini, din duygusunu, imanýný öğrenmek için bir
yere muhtaçtır.
Orasý da mekteptir.
1923 (Atatürk ün S.D. II s.90)

Büyük dinimiz çalıþmayanýn insanlýkla alakasý olmadýđýný
bildiriyor.

Bazý kimseler zamanýn yeniliklerine uymayý kafir olmak
sanýyorlar.
Asýl küfür onların bu zannýdır.
Bu yanlýp yorumu yapanların amacý Ýsamların kafirlere esir
olmasýný istemek deðil de nedir?

Her sarýklýyy hoca sanmayýn, hoca olmak sarýkla deðil,
beyinledir.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 128)

Allah ын emri çok çalıþmaktır.
Ýtiraf ederim ki, düþmanlarımız çok çalıþıyor.
Biz de onlardan ziyade alýpmaya mecburuz.
Çalıþmak demek, boþuna yorulmak, terlemek deðildir.
Zamanýn icaplarına göre ilim ve fen ve her türlü medeniyet
buluplarından azami derecede istifade etmek zaruridir.
Hepimiz itirafa mecburuz ki,
bu husustaki hatalarımız çok büyüktür.
1923 (Atatürk ün S.D II s.92)

Bizim dinimiz, milletimize deðersiz, miskin ve aþaðý olmayý
tavsiye etmez.
Aksine
Allah da, Peygamber de insanların ve milletlerin deðer ve
perefini muhafaza etmelerini emrediyor.
1923 (Atatürk ün S.D. II s.92)

Bilhassa bizim dinimiz için herkesin elinde bir ölçü vardır. Bu ölçü ile
hangi þeyin bu dine uygun olup olmadýđýný kolayca takdir
edebilirsiniz.
Hangi þey ki akla, mantýda, halkın menfaatine uygundur;
biliniz ki o bizim dinimize de uygundur.
Bir þey akýl ve mantýda, milletin menfaatine, Ýslam ын menfaatine

uygunsa kimseye sormayýn; o þey dinidir. Eðer
bizim dinimiz aklın, mantýđın uyduđu bir din olmasaydı
mükemmel olmazdı, son din olmazdı.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 127)

Türk milleti
daha dindar olmalıdır, yani bütün
sadeliði ile dindar olmalıdır
demek istiyorum.
Dinime,
bizzat hakikate nasýl inanýyorsam, buna da öyle
inanýyorum.
Þuura aykırı, ilerlemeye mani hiç bir þey ihtiva etmiyor.
Halbuki Türkiye ye bađımsızlıđýný veren bu Asya milletinin içinde
daha karýþık, suni, batýl inançlardan ibaret bir din daha vardır.
Fakat bu cahiller, bu acizler

sýrasý gelince, aydýnlanacaklardýr. Onlar ýbýða yaklaþamazlarsa, kendilerini yitirmiş ve mahkum etmişler demektir. Onları kurtaracağız.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 70)

Milletimiz din ve dil gibi kuvvetli iki fazilete maliktir. Bu faziletleri hiçbir kuvvet, milletimizin kalp ve vicdanýndan

Re:Milletin artik akillanmasi

Posted by MehmetB - 2009/04/15 09:10

Milletimiz din ve dil gibi kuvvetli iki fazilete maliktir. Bu faziletleri hiçbir kuvvet, milletimizin kalp ve vicdanýndan çekip alamamýþtır ve alamaz.
1922 (Atatürk ün S.D. II s. 66)

Camiler,
birbirimizin yüzüne bakmaksýzýn yatýp kalkmak için yapılmamýþtır. Camiler itaat ve ibadet ile beraber din ve dünya için neler yapılmak lazým geldiđini düþünmek,

yani
danýþmak için yapılmýþtır.
1923 (Atatürk ün S.D. II s.94)

Bir fikri daha düzeltmek isterim. Milletimizin içinde gerçek din alimleri, alimlerimiz içinde milletimizin gerçekten iftihar edebileceđi din bilginlerimiz vardýr. Fakat bunlara mukabil ilmi kýyafet altýnda ilim gerçeđinden uzak, geređi kadar okuyup öğrenmemiş ilim yolunda deđeri kadar ilerleyememiş hoca kýyafetli cahiller de vardýr. Bunların ikisini birbirine karýþtırmamalıyız.
1923 (Atatürk ün S.D. II s.144)

Nasýl ki her hususta yüksek meslek ve ihtisas sahipleri yetiþtirmek lazým ise, dinimizin felsefi gerçeđini inceleme, araþtırma ve öđretme bakımýndan ilmi ve fenni kudrete sahip olacak seçkin ve hakiki din bilginleri yetiþtirecek yüksek müesseselere malik olmalıyız.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 90)

Efendiler...
Hepiniz mebus olabilirsiniz, vekil olabilirsiniz; hatta cumhurbaşkaný olabilirsiniz; fakat sanatkar olamazsýnýz. Hayatlarını büyük bir sanata vakfeden bu çocukları sevelim...
1930 (Sümerbank dergisi cilt:3 sayı 29 1963)

Elini öpmek isteyen tiyatro sanatçılarına söylemiştir:
- Sanatkar el öpmez: sanatkarın eli öpülür.
(Vasfi Rýza Zobu, O Günden Bu Güne, s. 323)

24 Temmuz 1922 akþamý Konya da General Townshend þerefine verdikleri ziyafette, sofradan kalkýlacađına yakýn kolundaki saati

çýkararak General e dedi ki:

- Bu saati bana Anafartalar da bir Türk askeri, ölen bir Ýngiliz subayýnýn kolundan çýkardýðýný söyleyerek, getirdi. Saatin arkasýnda subayýn künyesi yazýlýdýr Bu subayýn ailesini arattýmsa da bulamadým. Ýngiltere ye döndüðünüzde ailesini bulur ve saati verirsiniz çok memnun olurum. 1922 (Yücel Mecmuasý, O ndan Hatýralar, cilt:XVI sayý: 91-92-93, 1942 s. 15)

Kurtdereli Mehmet Pehlivan a yazdýðý mektup:
Seni Cihanda büyük ün almýþ bir Türk pehlivan tanýdým. Parlak baþarılarýnýn sýrrýný þu sözlerle izah ettiðini de öðrendim:
Ben her gürepte arkamda Türk milletinin bulunduðunu ve millet þerefini düþünürüm.
Bu dediðini, en az, yaptýklarýn kadar beðendim. Onun için senin bu deðerli sözünü Türk sporcularýna bir meslek prensibi olarak kaydediyorum.
Bununla senden ve sözlerinden ne kadar çok memnun olduðumu anlarsýn.
(Tarih Iv, Türkiye Cumhuriyeti, Haz: T.T.T.C s. 268) 1931

... HÝÇ KURKUSUZ O (ALLAH) BÜYÜKLÜK TASLAYANLARI SEVMÝYOR.
(Nahl suresi 23. ayet)

Peygamberimiz, tilmizlerine dünya milletlerine Ýslamiyet i kabul ettirmelerini emretti.
Bu milletlerin hükümeti baþýna geçmelerini emretmedi.
Peygamberin zihninden asla böyle bir fikir geçmemiþtir.
1923 (Atatürk ün S.D. III, s.69)

Benim þan ve þerefimden bahsetmek de hatadýr.
Ýyi dinleyiniz nasihatim budur ki,
içinizden herhangi bir adam çýkar, þan, þeref davasý güder ve benzersiz olmak isterse, baþýnýzýn belasýdýr.
Ýlk önce kafasý kýrýlacak adam budur.
Mensup olduðum Türk Milletinin þan ve þefi varsa,
benim de bir ferdi olmak sýfatýyla þaným þerefim vardýr.
Asla þapka deðilim.
1923 (Damar Arýkoðlu, Hatýralarým s 304)

Yapamasy ve muzaffer olmasý gereken deðersiz þahýslarýmýz deðil,
milli kurtuluþu temin edecek olan fikirlerdir.

1919 (Mazhar Mufit Kansu, E.Ö.K. Atatürk le Beraber, Cilt: 1, s. 203)

Milletin mukadderatýný dođrudan dođruya üzerine alarak karamsarlýk yerine ümit, perıpanlýk yerine düzen, tereddüt yerine azim ve iman koyan ve yokluktan koskoca bir varlýk çýkaran Meclisimizin yiđit ve kahraman ordularýnýn baýında bir asker sadakat ve itaatıyla emirlerinizi yerine getirmiş olduđumdan dolayı bir insan kalbinin nadiren duyabileceđi bir memnuniyet içindeyim.

Kalbim bu sevinçle dolu olarak, pek aziz ve muhterem arkadaşlarımy, bütün dünyaya karşy temsil ettikleri hürriyet ve bağımsızlyk fikrinin zaferinden dolayı tebrik ediyorum.
1922 (Atatürk ün S.D. I, s.240)

Bu zaferi kazanan ben değilim.
Bunu, asýl, tel örgüleri hiçe sayarak atlayan, savaş meydanýnda can veren, yaralanan kendini esirgemedен düşmanýn üzerine atýlarak Akdeniz yolunu Türk süngülerine açan kahraman askerler kazanmýştýr. Ne yazýk ki onların her birinin adýný Kocatepe nin sýrtlarına yazmak mümkün deđildir. Fakat hepsinin ortak bir adý vardýr; Türk asker!...
Tebriklerinizi onların namýna kabul ediyorum!...
1928 (Ýbrahim Necmi Dilmen, Atatürk Anekdotlar, Der: Kemal Arýburnu, s. 120)

Bunu bir gerçek olarak biliniz ki, peref hiçbir vakit bir adamýn deđil, bütün milletindir. Eđer yapılan işler mühimse, gösterilen muvaffakiyetler belli ise, inkýlaplar dikkati çekici ise her fert kendini tebrik etmelidir. Çünkü böyle büyük şeyleri ancak çok kabiliyetli olan büyük milletler yapabilir ve bu milletin her ferdi böyle en kabiliyetli ve büyük bir millete mensup olduđunu düşünerek kendini tebrik etsin.
1923 (Atatürk ün S.D. II, s.123)

Bütün bu muvaffakiyet yalnız benim eserim değildir ve olamaz.
Bütün muvaffakiyet, bütün milletin azim ve imanýyla çalışmасыný birleştirmesi neticesidir. Kahraman milletimizin ve seçkin ordumuzun kazandýđy başarý ve zaferlerdir.
1928 (Atatürk ün S.D. II, s.76-77)

Kahraman Türk ordularýnýn kazandýkları büyük zaferlerde bahsýma düşmüş olan vazifeleri yapabilmişsem çok bahtiyarým.
Yalnız bu noktada bir gerçeđi açıklamak için söyleyeyim ki; benim ordularýmızý yönelttiđim hedefler, esasen ordularýmın her erinin, bütün subayların ve kumandanların görüşlerinin, vicdanlarının, azimlerinin, ülkülerinin yönelmiş olduđu hedefler idi.
1928 (Atatürk ün S.D. II, s.228)

Daima, muhterem arkadaşlarımyın ellerine çok samimi ve sýký bir surette yapışarak onların bahýslarýndan kendimi bir an bile ayrı görmeyerek çalışpacađým.
Milletin teveccühünü daima dayanak noktasý sayarak hep beraber ileriye gideceđiz. Türkiye Cumhuriyeti mesut, muvaffak ve muzaffer olacaktır.
1923 (Nutuk II, s.814-815)

Efendiler! Size bunu söyleyeyim ki, inkýlapçý Türkiye Cumhuriyetini

benim bahsýmla var zannedenler çok aldanýyorlar.
Türkiye Cumhuriyeti; her manasý ile, büyük Türk milletinin öz
ve aziz malýdır. Kıymetli evlatlarınýn elinde daima yükselecek,
ebediyen yapayacaktır.
(Hasan Rýza Soyak, Fotođraflarla Atatürk 1965 s. 67-68)

Türk milletinin son senelerde gösterdiđi harikaların, yaptýđý
siyasi, sosyal inkýlapların gerçek sahibi kendisidir.
Sizsiniz. Bu istidat ve geliþme mevcut olmasaydı, onu yaratmaya
hiçbir kuvvet ve kudret kafi gelemezdi.
1925 (Atatürk ün B.N., s. 92)

Fikir hazýrlýkları, seferberlikte asker toplamak için olduđu gibi davul
zurna ile temin
edilemez. Fikir hazýrlýklarında
gösteripsiz çalıþmak,
kendini silmek,
karþýsýndakine samimi bir kanaat ilham etmek lazýmdır.
1919 (Faliþ Rýfký Atay, Atatürk ün B.K. s. 97)

En büyük hakikatler ve ilerlemeler, fikirlerin serbest ortaya
konması ve karþýlýklý alınıp verilmesi ile meydana çýkar ve
yükselir.
1930 (Afet Ýnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün el yazýları, s. 473)

Fikir akýmları, zor ve þiddet ve kuvvetle reddedilemez;
bilakis takviye edilir.
Buna karþý en müessir çare, gelen fikir akýmına, karþý fikir akýmý
vermek,
fikre fikirle mukabele etmektir.
1921 (G.C.Z. cilt: 1 s.333)

Tarihte þanlar, þöhretler kazanmýþ pek çok insanlar
milli noktadan fazilete sahip değildir.
Mesela hakikaten askeri kudret sahibi olan, Moskova ya kadar giden,
yangýnlar harabeler üstünden Fransýz ordusunu sürükleyip eriten
Napolyon u düþününüz.
Onun hareketleri
Fransýz milletinin hakiki ve milli menfaatlerine deđil,
kendi cihangirane emellerini tatmin içindi.
Bunu tatmin için Fransa nýn milyonlarca seçkin evladını eritti ve
nihayet hepinizin bildiđimiz akýbete uđradý. Bizim Osmanlı
tarihindeki en büyük ve þanlı görülen hareketleri de ayný noktadan
tetkik, ayný mahiyette mukayese etmek mümkündür.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 161)

Napolyon taç ve þeref peþinde kopan bir maceracıdır.
Bismark ise tacidara hizmet eden bir insandır.
Bunlarla bahsýmın mukayese edilmesini kabul etmem.
1923 (Damar Arýkođlu, Hatýralarım s.304)

Benim hayatta yegane fahrim, servetim Türklükten başka bir
þey değildir.
(Mahmut Esat Bozkurt Yakýnlarındaki Hatýralar s.95)

Millet sevgisi kadar büyük mükafat yoktur.
Ýstiklal Harbinde benim de millete ettiđim bir takým
hizmetler olmuştur, zannedirim.
Fakat, bunlardan hiçbirini kendime mal etmedim.
Yapılanın hepsi milletin eseridir, dedim;
aranacak olursa,

doğrusu da budur.

(Muzaffer Göker, T.T.K. Belleten, cilt 3 sayı 10 1939 s.388)

Arkadaşlarından birinin

Allah sana çok ömürler versin. Yoksa vah bu milletin haline!

demesi üzerine verdiği cevap:

Bu sözünüz beni çok müteessir etti! Dupmanlarımyz da boye soyluyor, onlar da ölsün de kurduğu eser mahvolsun demiyorlar mı? Ve bunu beklemiyorlar mı?

Niçin boye dupunuyorsunuz?

Her peyi niçin bana mal etmek istiyorsunuz?

Ben bir eser vücuda getirdimse milletin kudret ve kuvvetine ve ondan aldığym ilhama dayanarak yaptym.

(Köylüyü Ali, Atatürkün Hususiyetleri s.118)

Büyük hadiseleri, yapılan ipleri

bir ferde mal etmek

milletin hakkına saygısızlık ifade eden bir görüp tarzı olur.

(Köylüyü Ali, Atatürkün Hususiyetleri s.51)

En iyi fertler

kendinden ziyade

mensup olduğu toplumu dupunen,

onun varlığının ve mutluluğunun korunmasına hayatını veren insanlardır.

1930 (Ayın Tarihi, Cilt: 24 sayı: 82-83 1931)

Tarih Kongresi nin sonunda Marmara kopkunde verilen çay da oretmenlerden birinin Atatürk e Paşam! Birçok Avrupalı muharrirler yazdıklarında, eserlerinde sizi diktatör diye vasıflandıryyorlar.

Buna ne buyursunuz? sorusuna verdiği cevap:

- Ben diktatör değilim

ve heveslisi de olmadym.

Benim diktatör olmadıyma buradan hüküm veriniz,

ben diktatör olsaydym siz bana bu suali soramazdınız!

1931 (Köylüyü Ali, Atatürkün Hususiyetleri s. 116)

Cumhuriyet Halk Partisi nin daimi başkanlığının teklif edilmesi münasebetiyle söylediği söz:

- Milletin sevgi ve güvenini kaybetmediğim müddetçe tekrar seçilirim; milletin reyi esastır.

(Hasan Rıza Soyak, Fotoğraflarla Atatürk ve Atatürkün Hususiyetlere 1965 s.72)

Yzmir de bir toplantı esnasında yaptığı konuşmadan:

Efendiler, ben şimdi burada hazırlanmış bir nutuk verecek değilim.

Maksadym halka, kardeşçe konuşmaktır. Bu dakikadaki muhababınız, Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi ve Başkumandan değildir. Sade bir mebus ve sizi çok seven bir hemberiniz Mustafa Kemal dir. Bu sebeple benden neler drenmek istiyorsanız serbest olarak sormanızı rica ederim.

1923 (Atatürkün S.D. II s. 84)

Kendisine

Büyük Atatürk diye hitap ettikleri vakit söylediği söz:

- Ysmime boye riyakar kelimeleri karıptıymayınız.

(Köylüyü Ali, Atatürkün Hususiyetleri, s. 117)

Ben esasen saraylardan hoşlanmam.

Devlet Reisi olmak mecburiyetiyle
Ýstanbul a geldiđim zaman
Dolmabahçe denilen soğuk bir yerde otururum.
Ben orada rahatsýz otururum.
Ben bir evde oturmaktan, daha rahat ederim.
(Hasan Cemil Çambel, Dünya gazetesi, 30.8.1952)

Annesi için yaptýrýlan mermer sandukalý ve uzun kitabeli kabrin
fotođrafýný gördükten ve kitabede
Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi Mustafa Kemal Paşa
Hazretlerinin valide-i muhteremleri Zübeyde
Hanýmefendinin..
diye bařlayan cümleyi okuduktan sonra Genel Sekreteri Hasan Rýza
Soyak a söyledikleri:

- Ýlk fýrsatta Ýzmir e gidersin, bu sandukayý ve kitabeyi
kaldýrtýrsýn,
dağdan iki büyük ve uzun taş getirtirsin, birini olduğu gibi bir temel
üzerine tespit ettirir, diđerini bařka tarafýna diktirirsin ve bunun bir
yerini biraz düzelttirerek Atatürk ün anasý Zübeyde
burada gömülüdür diye yazdýrýrsýn,
altýna da ölüm tarihini koydurursun,
yeter.
(Hasan Rýza Soyak, Fotođraflarla Atatürk ve Atatürk ün
Hususiyetleri, 1965, s. 10)
(Bu mezar, Atatürk ün arzusuna uyularak değiptirilmip ve
tarif ettiđi þekilde yapýlmýþtır)

Ben diktatör değilim.
Benim kuvvetim olduğunu söylüyorlar; evet, bu doğrudur. Benim
arzu edip de yapamayacađým hiçbir þey yoktur. Çünkü,
ben zoraki ve insafsýzca hareket etmek bilmem.
Ben diktatör, diğerlerini iradesine boyun eğdirendir.
Ben kalpleri kýrarak deđil, kalpleri kazanarak hükmetmek
isterim.
Kapyda duran nöbetçi bile benden korkmaz. Ýsterseniz kendisinden
sorunuz. Korku üzerine hakimiyet kurulamaz. Toplara dayanan hakimiyet devamlý olmaz.
1930 (Ayýn Tarihi, II, 73, 1930)

Bizim yüzümüz, her zaman temiz ve pak idi ve daima temiz
ve pak kalacaktır.
Yüzü çirkin, vicdaný çirkinliklerle dolu olanlar,
bizim vatanseverce, vicdanlýca ve namusluca hareketlerimizi
küçük ve çirkin ihtiraslarý yüzünden,
çirkin göstermeye kalkýþanlardýr.
1923 (Nutuk II s. 882)

Milletin þahýslara, kendini unutacak ve kendini kaptýracak
kadar tutkun olmasý, iyi netice vermez.
Bunun tarihte misalleri çoktur.
1930 (Afet Ýnan, Atatürk Hakkýnda H.B. s. 265)

Bu ve bu tarzda, birtakým kuþ beyinli kimselere kendinizi
beđendirmek hevesine düþmeyiniz, bunun hiçbir kýymeti ve
ehemmiyeti yoktur. Eğer þunun, bunun güler yüz
göstermesinden kuvvet almaya tenezzül ederseniz, halinizi
bilmem, fakat geleceğiniz çürük olur.
1908 (Mustafa Baydar, Atatürk le Konuþmalar, s. 101)

Milliete efendilik yoktur;
hizmet etme vardýr.

Bu millete hizmet eden, onun efendisi olur.
1921 (Atatürk ün S.D. I s. 195)

Dünyanın hiçbir ordusunda yüreği seninkinden daha temiz,
daha sağlam bir askere rast gelinmemiştir.
Her zaferin mayası sendedir. Her zaferin en büyük payı senindir.
Kanaatinle, imanıyla, itaatle, hiçbir korkunun yıldırmasıyla demir
gibi temiz kalbinle düpmanı nihayet alt eden büyük gayretin için
gönül borcumu ve tepekkürümü söylemeği nefsimen aziz
bir borç bilirim.
1921 (Atatürk ün T.T.B. IV s. 414)

Bayrak, bir milletin bağımsızlık alametidir. Düpmanın da olsa hürmet
etmek lazımdır.
(Muzaffer Kılıç, Nükte, Fıkra ve Çizgilerle Atatürk, III Der: N. A. Banoğlu s. 12)

Muvaffakiyetlerde gururu yenmek,
felaketlerde ümitsizliğe mukavemet etmek lazımdır.
(Afet Ynan Atatürk Hakkında H.B. s. 90)

Beni görmek demek mutlaka yüzümü görmek değildir.
Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve
hissediyorsanız
bu kafidir.
1929 (Ayın Tarihi cilt: 20 sayı: 65 1929)

Hayatımın bütün devrelerinde olduğu gibi, son zamanların
buhranları ve felaketleri arasında da
bir dakika geçmemiştir ki, her türlü huzur ve istirahatımı, her
nevi şahsi duygularımı milletin kurtuluğu ve mutluluğu adına
feda etmekten zevk duymayayım.

Gerek askeri hayatımın ve gerek siyasi hayatımın bütün devir ve bölümlerini iğgal eden mücadelelerimde daima hareket prens
milli iradeye dayanarak milletin ve vatının muhtaç olduğu gayelere yürümek olmuştur.
1920 (Atatürk ün S.D. I s. 61)

Pekala bilirsiniz ki
benim bütün hayatımda
bu ana kadar
güttüğüm gaye
hiçbir vakit kişisel olmamıştır.
Her ne düpünmü ve her neye girişmiş isem
daima memleketin, milletin ve ordunun adına ve menfaatine
olmuştur.
Hiçbir zaman şahsımın üstünlüğünü ve sivirmemi göz önüne
almamışım.
1914 (Atatürk ün Özel Mektupları Sadi Borak s. 40)

Memleket ve milletin kurtuluğu ve saadeti için çalıpmaktan
başka bir maksadım yoktur.
Bu, bir insan için kafi bir sevinç ve haz temin eder.
1925 (Atatürk ün S.D. s. 209)

Bana methetme sözlerini bırakınız;
gelecek için neler yapacağız,
onları söyleyin.
(Afet Ynan Atatürk ün B.N.M. s. 37)

Benim ihtiraslarım var,
hem de pek büyükleri;
fakat bu ihtiraslar, yüksek mevkiler iğgal etmek
veya
büyük paralar elde etmek gibi maddi emellerin tatminiyle

ilgili bulunmuyor. Ben bu ihtiraslarýmın gerçekleþmesini vatanýma büyük faydalarý dokunacak, bana da gerektiði gibi yapýlmýþ bir vazifenin canlý iç rahatlýðýný verecek büyük bir fikrin babarýsýnda arýyorum. Bütün hayatýmın prensibi bu olmuþtur. Ona çok genç yaþýmda sahip oldum ve son nefesime kadar da onu muhafaza edeceðim. 1914 (Atatürk ün Özel Mektuplarý Sadi Borak s. 22)

Allah bilir, hayatýmda bugüne kadar orduya faydalý bir üye olabilmekten baþka vicdani bir emel edinmedim. Çünkü vatanın korunması, milletin mutluluðu için her þeyden evvel ordumuzun, eski Türk ordusu olduðunu dünyaya bir daha ispat lüzumuna çoktan inanmýþ idim. Bu inanca ait emellerimin þiddeti ihtimal beni pek ziyade aþýrý davranýþlý göstermiþti. Fakat zaman, saf ve temiz dimaðlardan doðan fikri hakikatleri kabulünden çekinilse dahi- uygulattýr. 1912 (Atatürk ün Özel Mektuplarý Sadi Borak s. 11)

Mal ve mülk bana ađýrlýk veriyor. Bunlarý asil milletime geri vermekle büyük ferahlýk duyuyorum. Zenginlikten ne çıkar. Ýnsanın serveti kendi manevi þahsiyetinde olmalýdır. 1937 (Rukneddin Fethi Olcaytuđ Atatürk Hakkýnda Düşünce ve Tahliller, 1943 s. 44)

Arkadaþlarýmız ve milletin bütün efradı gibi, milli davamızda benim de emeðim geçmiþ ise de, bu çalıþmada icraat kuvveti ve muvaffakiyet varsa bunu þahsýma atfetmeyiniz. Ancak ve ancak bütün milletin manevi þahsiyetine atfediniz. Ben milletin bu yüksek, manevi þahsiyeti içinde bir naçiz fert olmakla bahtiyarým. Efendiler, millet bütününle manevi bir þahıs halinde ve bir birleþmiþ kütle þeklinde belirdi ve bu yüce birliði muhafaza ederek ona düþman olanlarý ortadan kaldýrdý. 1923 (Atatürk ün S.D. II s.115)

Milletimle yakýndan ve gösteriþten uzak karpýlýklý görüþmenin zevkini, bahtiyarlıðýný anlatamam. Her ne vakit milletimin karpýsýnda kendimi görsem, her ne vakit milletimin fertlerinden birkaçının yüzüne baksam, oradan ruh ve vicdanýma gelen nur, benim için en kıymetli bir ilham ve feyiz alevi oluyor! 1923 (Gazi ve Ýnkýlap Mahmut Soydan Milliyet gazetesi 7. 2.1930)

Hayatýmda en büyük dayanak ve kuvvetim vatandaþlarýmdan gördüðüm itimat ve destektir. Bütün vazifelerimde manevi, vicdani olan en büyük endişem emanetinizin hürmet ve kutsallıðına devamlý olarak dikkat etmektir.

1927 (Atatürk ün T.T.B. IV s. 532)

Benim için dünyada en büyük mevki ve mükafat milletin bir ferdi olarak yaşamaktır. Eğer Cenab-ı Hak beni bunda muvaffak etmiş ise, şükür ve hamtlar ederim.
Bugün olduğu gibi ömrümün nihayetine kadar milletin hizmetinde olmakla iftihar edeceğim.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 129)

Atatürk bizden biridir.
1935 (Şükür Kaya, Türk Kadını Dergisi, Sayı: 6 1966, s. 7)

Benim şan ve şerefimden bahsetmek de hatadır.
Yeni dinleyiniz nasihatim budur ki,
içinizden herhangi bir adam şükür, şan, şeref davası güder ve benzersiz olmak isterse, başını şükürün belasındır.
Yık önce kafası kırılacak adam budur.

Mensup olduğum Türk Milletinin şan ve şerefi varsa,
benim de bir ferdi olmak şifasıyla şanımlı şerefim vardır.
Asla başka değilim.
1923 (Damar Arıkoğlu, Hatıralarım s 304)

Ben zannediyorum ki,
millet fertlerinin hiç birinden fazla yüksekliğe sahip değilim.
Bende fazla tebebbüs görüldüyse bu benden değil, milletin bileşkesinden çıkan bir tebebbüstür.
Sizler olmasaydınız, sizlerin vicdani edimlerin bana dayanak noktası tepkil etmemiş olsaydı; bende ki tebebbüslerin hiçbiri olmazdı.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 159)

Sizden olan bir şahsa, sizden fazla ehemmiyet vermek,
her şeyi milletin bir ferдинin şahsiyetinde birleştirmek,
geçmişe, bugüne, geleceğe, bütün bu zamanlara ait bir toplumun meselelerinin aydınlatılması ve belirtilmesini yüksek bir topluluğun tek bir şahsiyetinden beklemek
elbette ki layık değildir.
Elbette ki layık değildir.
1925 (Atatürk ün M.A.D. s. 19)

Ben düpündüklerimi, sevdiklerime olduğu gibi söylerim.
Aynı zamanda gerekli olmayan bir şükür kalbimde taşımak kudretinde olmayan bir adamım.
Çünkü ben bir halk adamıyım.
Ben düpündüklerimi daima halkın önünde söylemeliyim.
Yanlışım varsa halk beni yalanlar.
Fakat şimdiye kadar bu açık konuşmada halkın beni yalanladığını görmedim.
1937 (Ulus gazetesi 20.3.1937)

Saltanatın hilafetten ayrılması konusunda
Meclisteki hocaların kendisine padişahlık ve halifelik teklif etmeleri hakkında
ki hususi sohbetinden:
Bu hocalar başımda yeşil bir şükür, yüzümde uzun bir sakal, geniş bir cübbe içinde, elimde bir tespah beni öbür dünya ile ilgili bir adam yapmak istediler.
Başılacak bir şey varsa;
bunların kalın kafaları beni hala anlamamıştır.
(Damar Arıkoğlu, Hatıralarım s. 345)

Birçok zaferler kazandım.
Fakat bunların en büyüğünden sonra bile

her akşam, savaş anlarında ölen bütün askerleri düpünerek
içimde derin bir keder duyuyorum.
(George Benneb, Yabancı Gözüyle Cumhuriyet Türkiye si, s. 33)

Bir sohbet esnasında Fransız Büyükelçisine söylemiştir:

- Paris i çok görmek istiyorum; ama büyük törenlerle
karşılanacağım Paris i değil. Ben Paris e dünyanın bu güzel
pehrine, operalarının, tiyatrolarının, revülerini, zarif kadınlarının
bir daha görmek için gitmek isterim. Dedim ya, gençlik hatıralarımı tazelemek için... Böyle olunca da kendini tanıtmayarak bel
olmadan gitmek isterim. Yoksa törenlerle karşılanmak için değil.
(Cevat Dursunoğlu, Son Havadis gazetesi, 10.11.1955 s. 3)

Benim gözümde hiçbir şey yoktur,
ben yalnız liyakat apığıyım.
(Yusuf ziya Özer T.T.K. Belleten,, Sayı: 10 1939 s. 286)

Hiçbir zaman
pahsi gücenikliklerimi
birtakım
menfi tepebbüslerle tatmine kalkmak adiliğine tenezzül
etmem.
1914 (Atatürk ün Özel Mektupları, Sadi Borak, s. 40)

Düpmanları hakkında söylemiştir:

Ben onları affederim,
çünkü kalbim vardır.
Onlar beni affetmezler,
çünkü kalpsizdirler.
(Falih Rıfkı Atay, Çankaya, 1969 s. 532)

EY ÝMAN SAHÝPLERÝ! YAPMAYACAĐINIZ BEYÝ NEDEN SÖYLÜYORSUNUZ? YAPMAYACAĐINIZ BEYÝ SÖYLEMENÝZ, A
KATINDA BÜYÜK BÝR GÜNAHTIR.
(Saff suresi 2 ve 3. ayetler)

Benim yaptıklarım birbirine bağlı ve lüzumlu iplerdir.
Bana yaptıklarımdan değil yapacaklarımdan sorunuz!
(Kýlýç Ali, Atatürk ün Hususiyetleri, s. 119)

Biz daima hakikat arayan
ve
onu buldukça, ve bulduğumuza kani oldukça ifadeye cüret
gösteren
adamlar olmalıyız.
1931 (Sümerbank Dergisi, Cilt: 3 sayı: 29 1963 s. 184)

Bizim halkımız çok temiz kalpli, çok asil ruhlu, ilerlemeye çok
kabiliyetli bir halktır. Bu halk eğer bir defa karşılarındaki kimselerin

samimiyetle kendilerine hizmet ettiklerine inanýrsa her türlü hareketi derhal kabule hazýrdýr.
Bunun için gençlerin her þeyden evvel millete güven vermesi lazýmdýr.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 140)

Milletimizi þimdiye kadar söylediðim sözlerle ve hareketlerimle aldatmamýþ olmakla övünç duyuyorum.
1923 (Atatürk ün S.D. II. s. 70)

Bizi yanlýþ yola sevk eden soysuzlar bilirsiniz ki, çok kere din perdesine bürünmüşler, saf ve temiz halkımızý hep periat sözleriyle aldata gelmişlerdir.
Tarihimizi okuyunuz, dinleyiniz...
Görürsünüz ki milleti mahveden, esir eden, harabeden fenalıklar hep din örtüsü altındaki küfür ve kötülükten gelmiştir.
1923 (Atatürk ün S.D. II s.127)

Ýnsanlıkta,
din hakkındaki duygu ve bilgi,
her türlü asýlsız hikayelerden sýyrılarak hakiki ilim ve teknik ýþýklarýyla temizlenip mükemmel oluncaya kadar,
din oyunu aktörlerine, her yerde tesadüf olunacaktır.
1927 (Nutuk II s.208)

Cumhuriyet Halk Partisi nin daimi başkanlýðýnýn teklif edilmesi münasebetiyle söylediði söz:
-Milletin sevgi ve güvenini kaybetmediðim müddetçe tekrar seçilirim; milletin reyini esastýr.
(Hasan Rýza Soyak, Fotoðraflarla Atatürk ve Atatürk ün Hususiyetlere 1965 s.72)

Bu ve bu tarzda, birtakým kuþ beyinli kimselere kendinizi beðendirmek hevesine düþmeyiniz, bunun hiçbir kıymeti ve ehemmiyeti yoktur. Eðer þunun, bunun güler yüz göstermesinden kuvvet almaya tenezzül ederseniz, halinizi bilmem, fakat geleceðiniz çürük olur.
1908 (Mustafa Baydar, Atatürk le Konuşmalar, s. 101)

Yemin mukaddes bir sözleşme demektir.
Namus sahibi olan bir kimse verdiði sözden dönmez.
1919 (Atatürk ün S.D. III s.7)

Asla hatýrdan çýkarmamalýsýnýz:
Bizim en büyük kuvvetimizi,
bugün de yarın da dürüst, açık bir siyaset ve sözlerimize baðlılık tepkil edecektir.
(Hasan Rýza Soyak, Yakınlarından Hatýralar, s. 18)

Birbirimize daima hakikati söyleyeceðiz.
Felaket ve saadet getirsin, iyi ve fena olsun, daima hakikatten ayrılmayacağız.
1925 (Atatürk ün S.D. II s. 226)

Hayatta en fena þey riyakarlıktýr.
Hakikat ne olursa olsun riyakarlar onu temizlik ve saflık kisvesine bürünerek saklamaya çalıþýrlar ki, bu büyük bir tehlikedir.
(Kýlýç Ali, Atatürk ün Hususiyetleri, s. 118)

Çok namuskar olmalıydır!
Pimdiye kadar iplenen hataların en büyüğü, X
mütebebbislerimizin, münevverlerimizin, bilhassa
alimlerimizin
en büyük günahı
namuskar olmamaktır.
Milletin karpısında namuskar olmak ve namuskârane hareket
etmek lazımdır.
Milleti aldatmayacağız!
Millete, daima ve daima hakikati söyleyeceğiz.
Belki hata ederiz, yanlış beyleri hakikat zannederiz, fakat
millet onu düzeltsin. Kendimizi kimsenin üstünde görmeye de
hakkımız yoktur Efendiler...
1923 (Gazi ve Ynkılap, Mahmut Soydan, Milliyet gazetesi,
13.1.1930)

Gizli ip gizli kalamaz. X
Er geç meydana çıkar.
Yısi mi bapından açık olun, açık açık!
(Ruþan Eþref Ünaydın, Atatürk, T. Ve D.K.H. s. 48)

Mükemmel bir kumandanı vücuda getiren þey
mükemmel ahlaktır.
1930 (Afet Ynan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El yazıları s. 112)

Fransız Büyükelçisine sohbet esnasında söylemiştir:
Ben toprak büyüme dileklisi değilim;
barış bozma alıþkanlığı yoktur;
ancak antlaşmaya dayanan hakkımızdır isteyicisiyim.
Onu almasam, edemem.
Büyük Meclisin kürsüsünden millete söz verdim:
Hatay ı alacağım...
Milletim benim dediðime inanır.
Sözümü yerine getirmesem onun huzuruna çıkamam,
yerimde kalamam.
Ben pimdiye kadar yenilmedim,
yenilemem;
yenilirim bir dakika yapayamam.
Bunu bilerek ve sözümü mutlaka yerine getireceðimi düþünerek
benim dostluðumu lütfen bildiriniz ve doðrulayınız.
1937 (Ruþan Eþref Ünaydın, Atatürk Tarih ve Dil Kurumları, Hatıralar s. 5-6)

Bir kurumun yapması, gelişmesi, muvaffak olması
o kurumun başına geçenlerin
iyi huylu, dürüst, imanlı kişiler olmasına bağlıdır.
1933 (Akþam gazetesi 27.8.1933)

Biz, eğer millet ve tarih önünde herhangi bir hata iþliyorsak,
bunun sorumluluðunu vicdan ve sağduyumuzda
hissetmekten
ve
ödemekten hiçbir zaman çekinecek insanlar deðiliz.
1919 (Mazhar Müfit Kansu, E.Ö.K. Atatürk le Beraber, cilt: I s. 160)

Hayatımda en büyük dayanak ve kuvvetim vatandaşlarımdan
gördüğüm itimat ve destektir. Bütün vazifelerimde manevi,
vicdani olan
en büyük endişem
emanetinizin hürmet ve kutsallığına devamlı olarak dikkat
etmektir.
1923 (Atatürk ün T.T.B. IV s. 532)

Ben düþündüklerimi, sevdiklerime olduğu gibi söylerim.
Ayný zamanda gerekli olmayan bir sýrrý kalbimde tapýmak
kudretinde olmayan bir adamým.
Çünkü ben bir halk adamýým.
Ben düþündüklerimi daima halkýn önünde söylemeliyim.
Yanlýþým varsa halk beni yalanlar.
Fakat þimdiye kadar bu açýk konuþmada halkýn beni
yalanladýđýný görmedim.
1937 (Ulus gazetesi 20.3.1937)

... ÝÞLERÝ / YÖNETÝMLERÝ, ARALARINDA BÝR ÞURADIR..
(Þura suresi 38. ayet)

Ýnsanlar ferdi olarak çalıþýrlarsa muvaffak olamazlar.
Çünkü Allah insanları yaratýrken onlara öyle bir muhtaçlýk
vermiþtir ki,
her insan hemcinsi insanlarla çalıþmaða mecbur ve
mahkumdur.
Bu iþtirak faaliyeti adeta bir ilahi ihtiyaç olunca, maksatları
birleþtirmenin nasýl zaruret olduđunu kolayca anlarız.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 125)

En büyük hakikatler ve ilerlemeler, fikirlerin serbest ortaya
konması ve karþılıklı alınıp verilmesi ile meydana çýkar ve
yükselir.
1930 (Afet Ýnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün el yazıları, s. 473)

Efendiler! Millet bizi buraya gönderdi. Fakat ömrümüzün sonuna
kadar
biz burada ve bu milletin idaresini ve egemenliğini miras

kalmýp mal gibi temsil etmek için toplanmýp deðiliz
ve sizi toplamak ve dađýtmak kudretine hiç kimse sahip deðildir.
Millet bilmelidir ki, bir günde vekillerini toplar ve gönderir.
Burayý hiçbir kimsenin kayýt ve þarta bađlamaya hak ve
salahiyeti yoktur ve olmamalýdýr.
1921 (Devre: I, Ýçtima: 2, Toplantý: 120, 1. T.B.M.M Zabýt
Cerideleri, 1958)

Cihan tarihinde bir Cengiz, bir Selçuk, bir Osman Devleti tesis eden
ve bunlarýn hepsini hadiselerle tecrübe eyleyen Türk milleti bu defa
dođrudan dođruya kendi nam ve sýfatýnda bir devlet tesis ederek bütün felaketlerin karþýsýnda dođrudan taþýdýdý kabiliyet ve k
yerini aldý.
Millet, mukadderatýný dođrudan dođruya eline aldý ve milli saltanat ve egemenliðini bir þahýsta deðil, bütün fertleri tarafýndan se
vekillerden meydana gelen bir yüce mecliste temsil etti.

Ýpte o Meclis, Yüce Meclisinizdir, Türkiye Büyük Millet Meclisidir
ve bu egemenlik makamýnýn hükümetine Türkiye Büyük Millet
Meclisi Hükümeti derler. Bundan baþka bir saltanat makamý, bundan
baþka bir hükümet heyeti yoktur ve olamaz.
1922 (Nutuk III, s. 1250)

Kahraman Türk ordularýnýn kazandýklarý büyük zaferlerde
þahýma düþmüþ olan vazifeleri yapabilmipsem çok
bahtiyarým.
Yalnýz bu noktada bir gerçeði aýýklamak için söyleyeyim ki; benim
ordularýmýzý yönelttiðim hedefler, esasen ordularýmýn her erinin,
bütün subaylarýnýn ve kumandanlarýnýn görüplerinin, vicdanlarýnýn,
azimlerinin, ülkülerinin yönelmiþ olduðu hedefler idi.
1928 (Atatürk ün S.D. II, s.228)

Demokrasi prensibinin en asri ve mantýki tatbikini temin
eden hükümet þekli, cumhuriyettir.
1930 (Afet Ýnan, Atatürk ün el yazýлары, s. 410-411)

Cumhuriyet düþünce serbestliði taraftarýdýr.
Samimi ve meþru olmak þartýyla her fikre hürmet ederiz.
Her kanaat bizce muhteremdir.
Yalnýz muarýzlarýmýzýn insafly olmasý lazýmdýr.
1923 (Atatürk ün S.D. III, s.71)

Cumhuriyet ahlaki fazilete dayanan bir idaredir.
Cumhuriyet fazilettir.
Sultanlýk korku ve tehdide dayanan bir idaredir. Cumhuriyet idaresi,
faziletli ve namuslu insanlar yetiþtirir. Sultanlýk korkuya, tehdide
dayandýdý için korkak, alçak, sefil, rezil insanlar yetiþtirir. Aradaki
fark bunlardan ibarettir
1925 (Atatürk ün S.D. II, s.231)

Türk milletinin tabiat ve adetlerine en uygun olan idare,
Cumhuriyet idaresidir.
1924 (Atatürk ün S.D. III, s.74)

Daima, muhterem arkadaşlarýmýn ellerine çok samimi ve sýký
bir surette yapýþarak onlarýn þahýslarýndan kendimi bir an
bile ayrý görmeyerek çalıþacađým.
Milletin teveccühünü daima dayanak noktasý sayarak hep beraber
ileriye gideceðiz. Türkiye Cumhuriyeti mesut, muvaffak ve muzaffer
olacaktır.
1923 (Nutuk II, s.814-815)

Tarihte þanlar, þöhretler kazanmýp pek çok insanlar
milli noktadan fazilete sahip deðildir.
Mesela hakikaten askeri kudret sahibi olan, Moskova ya kadar giden,

yangýnlar harabeler üstünden Fransýz ordusunu sürükleyip eriten
Napolyon u düþününüz.
Onun hareketleri
Fransýz milletinin hakiki ve milli menfaatlerine deðil,
kendi cihangirane emellerini tatmin içindi.
Bunu tatmin için Fransa nýn milyonlarca seçkin evladýný eritti ve
nihayet hepinizin bildiðimiz akýbete uðradý. Bizim Osmanlý
tarihindeki en büyük ve þanlı görülen hareketleri de ayný noktadan
tetkik, ayný mahiyette mukayese etmek mümkündür.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 161)

Napolyon taç ve þeref peþinde kopan bir maceracıdır.
Bismark ise tacidara hizmet eden bir insandır.
Bunlarla þahsýmýn mukayese edilmesini kabul etmem.
1923 (Damar Arýkoðlu, Hatýralarým s.304)

Biz ne Bolþevik iz, ne de Komünist; ne biri , ne diðeri olamayýz.
Çünkü,
biz milliyetperver ve dinimize hürmetkarýz.
Hülasa, bizim hükümet þeklimiz tam bir demokrat
hükümetidir.
Ve dilimizde bu hükümet halk hükümeti diye anýlýr.
Bu hükümet doðrudan doðruya milletin arzularýný tatmine
hizmet eder ve millet ve memleketin idaresine bizzat
sahiptir.
Bu itibarla kendi mukadderatýný kendisi tayin eder.
Ýdari teþkilatlarýmýzýn hepsinde tatbik edilecek olan usul de
budur.
1922 (Atatürk ün S.D. III s.51)

Hutbe demek halka hitabetmek, yani söz söylemek demektir.
Hutbenin manasý budur.
Hutbe denildiði zaman bundan bir takým kavram ve manalar
çýkarýlmamalıdır.
Halký, genel durumdan haberdar etmek son derecede
ehemmiyetlidir. Çünkü
her þey açık söylendiði zaman halkýn
beyni çalýþma halinde bulunacak, iyi þeyleri yapacak ve
milletin zararýna olan þeyleri reddederek
þunun ve bunun arkasýndan gitmeyecektir.
Hutbelerin halkýn anlayamayacađý bir dilde olmasý ve onların
da bugünkü gerek ve ihtiyaçlarýmýza temas etmemesi, Halife
ve Padıþah namýný tapýyan müstebitlerin arkasýndan köle gibi
gitmeye mecbur etmek içindi.x
Hutbeden maksat ahalinin aydýnlanmasý ve doðru yolun
gösterilmesidir.
Baþka þey deðildir. Yüz, iki yüz, hatta bin sene evvelki hutbeleri
okumak insanların bilgisizlik ve gaflet içinde býrakmak demektir.

Hutbe okuyanların her halde halkýn kullandýđý dille görüþmesi
gereklidir.
Geçen sene Millet Meclisinde söyledim bir nutukta demiþtim ki
Minberler, halkýn beyinleri, vicdanları için bir verim kaynađý,
bir nur kaynađý olmuþtur .
Böyle olabilmek için minberlerden aksedecek sözlerin
bilinmesi ve anlaþýlmasý, teknik ve ilim gerçeðlerine uygun
olmasý lazýmıdır.
Hutbe okuyanların siyasi durumu, toplumsal ve medeni
durumu her gün takip etmeleri zorunludur.
Bunlar bilinmediði takdirde halka yanlýþ öðretilmiþ olur. Bundan
ötürü

hutbeler tamamen Türkçe ve zamanın gereklerine uygun olmalıdır ve olacaktır.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 95-96)

Büyük hadiseleri, yapılan işleri bir ferde mal etmek milletin hakkına saygısızlık ifade eden bir görüş tarzı olur.
(Kılıç Ali, Atatürk ün Hususiyetleri s.51)

Camiler,
birbirimizin yüzüne bakmaksızın yatıp kalkmak için yapılmamıştır.
Camiler itaat ve ibadet ile beraber din ve dünya için neler yapılmak lazım geldiğini düşünmek, yani düşünmek için yapılmıştır.
1923 (Atatürk ün S.D II s.94)

Fertlerin hürriyeti, devletin hakimiyet ve iradesinin korunmasına bağlıdır.
Devlet iradesi felç olursa fertlerin hürriyetini muhafaza edecek hiçbir kuvvet ve vasıta kalmaz.
Bundan ötürü hürriyeti yalnız bir taraflı değil, her iki taraflı düşünmek lazımdır.
Ferdî hürriyetler mukaddestir.
Bunların korunması için daima çalışılır.
Fakat bu çalışmada devletin kuvveti, otoritesi hiçe sayılırsa -farzımuhal olarak belki bu hiçe indirilebilir- ancak bu takdirde bu gibi insanların nihayet mutlaka başka bir devletin otoritesi altına girmek kaçınılmazına düşeceklerini, yabancı bir devletin otoritesinin esaret zincirlerini kendi elleriyle boyunlarına takmaya mecbur olacaklarını hatırdan çıkarmamak lazımdır.
1931 (Vakit gazetesi, 19.2.1931)

Cumhuriyet Halk Partisi nin daimi başkanlığının teklif edilmesi münasebetiyle söylediği söz:
- Milletin sevgi ve güvenini kaybetmediğim müddetçe tekrar seçilirim; milletin reyini esastır.
(Hasan Rıza Soyak, Fotoğraflarla Atatürk ve Atatürk ün Hususiyetlere 1965 s.72)

İzmir de bir toplantı esnasında yaptığı konuşmadan:
Efendiler, ben şimdi burada hazırlanmış bir nutuk verecek değilim. Maksadım halkça, kardeşçe konuşmaktır. Bu dakikadaki muhababınız, Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi ve Başkumandan değildir. Sade bir mebus ve sizi çok seven bir hemşerinizi Mustafa Kemal dir. Bu sebeple benden neler öğrenmek istiyorsanız serbest olarak sormanızı rica ederim.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 84)

Biz keyfi hareket etmeyiz.
Müstebit asla değiliz.
Hayatımız, bütün faaliyetimiz memleket işlerinde keyfi ve müstebitçe hareket edenlere karşı mücadele ile geçmiştir. Bizim akıl, mantık, zeka ile hareket etmek belli özelliğimizdir. Bütün hayatımızı dolduran vaka lar bu hakikatin delilidirler. Memleket ve millet işlerinde bahıslarıyla, yaptıklarıyla, fikirleriyle zararlı olmak vaziyetine düşenlere karşı zaman zaman direndiklerimiz olmuştur.

Milleti hakiki düzelme yolunda yürümeğe mence çalıbmak isteyenlere sert ve amansız olmak istidadındayız. Toplumsal düzenimizi, bilerek veya bilmeyerek bozucu kimselere müsaade edemeyiz; bunlar doğrudur. Bizden bu hususta sükunet ve tarafsızlık isteyenleri tatmin edemiyorsak, bunun sebebi, memleket ve millet menfaatini her şeyin üstünde gördüğümüzdür. (Sadi Borak, Bilinmeyen Yönleriyle Atatürk, s. 88-89) 1925

Milletin bahıslara, kendini unutacak ve kendini kaptıracak kadar tutkun olması, iyi netice vermez. Bunun tarihte misalleri çoktur. 1930 (Afet Ynan, Atatürk Hakkında H.B. s. 265)

Birbirimize daima hakikati söyleyeceğiz. Felaket ve saadet getirsin, iyi ve fena olsun, daima hakikatten ayrılmayacağız. 1925 (Atatürk ün S.D. II s. 226)

Gizli ip gizli kalamaz. Er geç meydana çıkar. Yısi mi babından açık olun, açık açık! (Ruşan Eprek Ünaydın, Atatürk, T. Ve D.K.H. s. 48)

Memleket dayanıpmaya isteyen bir birliğe muhtaçtır. Alelade politikacılıkla milleti parçalamak, hıyanettir. 1925 (Atatürk ün S.D. II s. 224)

Milleti, aklımızdan ermediği, yapmak kudret ve kabiliyetini kendimizde görmediğimiz hususlar hakkında kandırarak geçici teveccühler elde etmeye tenezzül etmeyiz. Millete, adi politikacılar gibi yalancılık vaatlerde bulunmaktan nefret ederiz. 1925 (Sadi Borak, Bilinmeyen Yönleriyle Atatürk s. 87)

Vatandaşlar! Vatanınızda herhangi bir bahsı, istediğinizi sevebilirsiniz! Kardeşiniz gibi, arkadaşınız gibi, babanız gibi, evladınız gibi, sevgiliniz gibi sevebilirsiniz. Fakat bu sevgi sizi, milli mevcudiyetinizi bütün sevgilerinize rağmen herhangi bir bahsa, herhangi bir sevdiğinize vermeye sebep olmamalıdır. Bunun aksine hareket kadar büyük hata olamaz. 1925 (Atatürk ün M.A.D. s. 20)

Bence muhalefet hürmete değerlidir. Çünkü o da bir araştırma, bir görüş sonucudur. Fakat edilecek itirazlar anlayışlı ve uygun ve meşru sebeplere dayanmazsa muhalefet değersiz olur. 1919 (Atatürk ün S.D. III s. 7)

Başımız seçilmiş milletvekillerinin tenkitlerinden şikayet edilmesi üzerine söyledikleri: Elbette konuşacaklar, elbette tenkit edecekler. Biz bu arkadaşlarımızın Meclise girmelerini neden teşvik ve arzu ettik! Bir oyun olsun diye mi? Hayır efendim; bilakis biz onların gayet ciddi bir düşünce ile, işlerimiz hakkındaki fikir ve kanaatlerini açıkça söylesinler, yaptıklarımız

tenkit etsinler, yani yeri boş kalan muhalefetin, bir dereceye kadar olsun, vazifesini görsünler diye Meclis e getirdik, öyle değil mi? O halde niçin sinirleniyorsunuz, neden şikayet ediyorsunuz? Yoksa kendinizden emin değil misiniz, icraatınızda müdafaa

edemeyeceğiniz noktalar mı var?..

Bunu açıkça söyleyeyim ki benim katiyen böyle bir endişem yoktur, bütün yaptıklarımı her zaman, her yerde müdafaa edebilirim.
(Hasan Rıza Soyak, Fotoğraflarla Atatürk ve Atatürk ün Hususiyetleri, 1965 s. 60)

Bizim kanaatimizce beynelmilel siyasi güvenliğin gelişmesi için, ilk ve en mühim ıart, milletlerin hiç olmazsa barııı koruma fikrinde, samimi olarak birleşmesidir.
1932 (Atatürk ün S.D. I s. 357)

Allah dünya üzerinde yarattığı bu kadar nimetleri, bu kadar güzellikleri insanlar istifade etsin, varlık içinde yapasın diye yaratmııtır ve azami derecede faydalanabilmek için de, bütün yaratılardan esirgediği zekayı, akly insanlara vermiıtır.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 108)

Bazen hiç umulmadık adamdan, ben pek çok şeyler öğrenmiıimdir. Hiç bir kanaati değersiz görmemek lazımdır. Neticede, kendi fikrimi uygulayacak bile olsam, herkesi ayrı ayrı dinlemekten zevk alııım.
(Salih Bozok, Yakınlarının Ağından Atatürk Yazan: Selahaddin Güngör s. 30)

Pekala bilirsiniz ki benim bütün hayatımda bu ana kadar güttüğüm gaye

hiçbir vakit kişisel olmamııtır. Her ne düıünmüı ve her neye giriımiı isem daima memleketin, milletin ve ordunun adına ve menfaatine olmuıtır. Hiçbir zaman ıahsımın üstünlüğünü ve sivirmemi göz önüne almamıııdır.
1914 (Atatürk ün Özel Mektupları Sadi Borak s. 40)

Bana methetme sözlerini bırakıııız; gelecek için neler yapacağız, onları söyleyin.
(Afet Ynan Atatürk ün B.N.M. s. 37)

Milletimle yakından ve gösteriıten uzak karıılıklı görüımenin zevkini, bahtiyarlığını anlatamam. Her ne vakit milletimin karıısında kendimi görsem, her ne vakit milletimin fertlerinden birkaçının yüzüne baksam, oradan ruh ve vicdanıma gelen nur, benim için en kıymetli bir ilham ve feyiz alevi oluyor!
1923 (Gazi ve Ynkılap Mahmut Soydan Milliyet gazetesi 7. 2.1930)

Hayatımda en büyük dayanak ve kuvvetim vatandaşlarıımdan gördüğüm itimat ve destektir. Bütün vazifelerimde manevi, vicdani olan en büyük endişem emanetinizin hürmet ve kutsallığına devamlı olarak dikkat etmektir.
1927 (Atatürk ün T.T.B. IV s. 532)

Atatürk bizden biridir.
1935 (Pükrü Kaya, Türk Kadını Dergisi, Sayı: 6 1966, s. 7)

Ben zannediyorum ki,
millet fertlerinin hiç birinden fazla yüksekliðe sahip deðilim.
Bende fazla teþebbüs görüldüyse bu benden deðil, milletin
bileþkesinden çýkan bir teþebbüstür.
Sizler olmasaydýnýz, sizlerin vicdani eðilimleriniz bana
dayanak noktasý teþkil etmemiþ olsaydý; bendeki
teþebbüslerin hiçbiri olmazdý.
1923 (Atatürk ün S.D. II s. 159)

Sizden olan bir þahsa, sizden fazla ehemmiyet vermek,
her þeyi milletin bir ferdinin þahsiyetinde birleþtirmek,
geçmiþe, bugüne, geleceðe, bütün bu zamanlara ait bir toplumun
meselelerinin aydýnlatýlmasý ve belirtilmesini yüksek bir topluluðun
tek bir þahsiyetinden beklemek
elbette ki layýk deðildir.
Elbette ki lazým deðildir.
1925 (Atatürk ün M.A.D. s. 19)

Ben düþündüklerimi, sevdiklerime olduðu gibi söylerim.
Ayný zamanda gerekli olmayan bir sýrrý kalbimde tapýmak
kudretinde olmayan bir adamým.
Çünkü ben bir halk adamýyým.
Ben düþündüklerimi daima halkýn önünde söylemeliyim.
Yanlýþým varsa halk beni yalanlar.
Fakat þimdiye kadar bu açýk konuþmada halkýn beni
yalanladýðýný görmedim.
1937 (Ulus gazetesi 20.3.1937)

Saltanatýn hilafetten ayrýlmasý konusunda
Meclisteki hocalarýn kendisine padiþahlýk ve halifelik teklif
etmeleri hakkýnda
ki hususi sohbetinden:
Bu hocalar baþýmda yeþil bir sarýk, yüzümde uzun bir sakal, geniþ bir

cübbe içinde, elimde bir tespih beni öbür dünya ile ilgili bir adam
yapmak istediler.
Þaþýlacak bir þey varsa;
bunlarýn kalýn kafalarý beni hala anlamamýþtýr.
(Damar Arýkoðlu, Hatýralarým s. 345)

Çoðu ailelerde öteden beri çok kötü bir alýþkanlýk var;
çocuklarýný söyletmez ve dinlemezler.
Zavallýlar lafa karýþýnca Sen büyüklerin konuþmasýna
karýþma der, sustururlar. Ne kadar yanlýþ, hatta zararlý bir
hareket...
Halbuki tam tersine,
çocuklarý serbestçe konuþmaya, düþündüklerini, duyduklarýný
olduðu gibi, ifade etmeye teþvik etmelidir;
böylece
hem hatalarýný düzeltmeye imkan bulunur,
hem de
ileride yalancý ve riyakar olmalarýnýn önüne geçilmiþ olur.
Kýsacasý
çocuklarýmýzý
artýk,
düþüncelerini hiç çekinmeden açýkça ifade etmeye,
içten inandýklarýný savunmaya,
buna karþýlýk da baþkalarýnýn samimi düþüncelerine, saygý
beslemeye, alýþtýrmaýyýz...
Hasan Rýza Soyak, Fotoðraflarla Atatürk ve Atatürk ün Hususiyetleri,

1965 s. 79)

O HALDE, BÝR ÝB VE OLUPTAN BOBALIR BOBALMAZ YENÝ BÝR ÝBE KOYULUP YORUL!
(Ýnpirah suresi 7. ayet)

Býyük kutsi hedefler eriþilemeyecek hedeflerdir. Bu sebeple herhangi bir hedefe eriþmekle yetinmeyeceðiz. Daima daha ilerisine varmak için çalyþacaðýz.
1925 (Atatürk ün S.D. II s.223)

Bana methetme sözlerini býrakýnýz;
gelecek için neler yapacaðýz,
onlarý söyleyin.
(Afet Ýnan Atatürk ün B.N.M. s. 37)

YOKSA SEN ONLARDAN BÝR ÜCRET ÝSTÝYORSUN DA BÝR BORÇ YÜZÜNDEN ONLAR, YÜK ALTINA MI GÝRÝYORLAR!
(Tur suresi 40. ayet)

En iyi fertler
kendinden ziyade
mensup olduðu toplumu düþünen,
onun varlýðýnýn ve mutluluðunun korunmasına hayatýný veren
insanlardýr.
1923 (Ayın Tarihi, Cilt: 24 sayý: 82-83 1931)

Her ne suretle olursa olsun, hizmet edenler milletten büyük mükafatlar bekliyorlarsa katiyen doðru bir harekette bulunmuþ olmazlar. Milletten çok þey istememeliyiz. Hizmet edenler, namus vazifelerini yerine getirmiş olmaktan başka bir þey yapmamýþlardýr.
1923 (Atatürk ün S.D. II s.91)

Karþý koymakta sona kalanlarýmýz, bir tepede hayatlarına son verirler. Gelecekte Burada yatanlar, vatanlarını kurtarmaya çalyþanlardýr diye bir yazýlý taþa sahip olabilirlerse mükafatları, bu olur.
1920 (Fahrettin Altay, Milli Mücadele Hatýralarým; Hayat Mec. Yıl: 3, No: 127, 1959, s. 28)

Hayatta tam zevk ve mutluluk,

ancak gelecek nesillerin berefi, varlýđý, mutluluđu için
çalýpmakta bulunabilir.
Bir insan böyle hareket ederken,
Benden sonra gelecekler acaba böyle bir ruhla çalıptýđýmý
fark edecekler mi?
diye bile düþünmemelidir.
Hatta en mesut olanlar,
hizmetlerinin bütün nesillerce meçhul kalmasýný tercih
edecek karakterde bulunanlardýr...
1929 (Afet Ýnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El Yazýлары, s. 16)

Ýnsanlar daima yüksek, temiz ve mukaddes hedeflere
yürümelidirler.
Bu hareket beklidir ki insan olanýn vicdanýný, dimađýný ve bütün
insani kavramýný tatmin eder.
(Atatürk ün S.D. III, s. 80) 1923

Millete efendilik yoktur;
hizmet etme vardýr.
Bu millete hizmet eden, onun efendisi olur.
1921 (Atatürk ün S.D. I s. 195)

Hayatýmýn bütün devrelerinde olduđu gibi, son zamanlarýn
buhranlarý ve felaketleri arasýnda da
bir dakika geçmemiştir ki, her türlü huzur ve istirahatýmý, her
nevi bahsi duygularýmý
milletin kurtuluđu ve mutluluđu adýna feda etmekten zevk
duymayayým.
Gerek askeri hayatýmýn ve gerek siyasi hayatýmýn bütün devir ve
bölümlerini iþgal eden mücadelelerimde daima hareket prensibim,
milli iradeye dayanarak milletin ve vatýnýn muhtaç olduđu gayelere
yürüme olmuştur.
1920 (Atatürk ün S.D. I s. 61)

Memleket ve milletin kurtuluğu ve saadeti için çalıpmaktan
baþka bir maksadým yoktur.
Bu, bir insan için kafi bir sevinç ve haz temin eder.
1925 (Atatürk ün S.D. s. 209)

Baþkasýna olan bir iyilik bize de iyiliktir; baþkasýna olan kötülük bize
de kötülüktür.
Bu sebeple iyiliði sevmek ve kötülükten kaçýnmak lazýmdýr...
Bađlýlık, bizi baþkalarý için müsamahakar yapar. Çünkü, baþkalarýnýn
kusurlarýnda bizim de istemeyerek ekseriya beraber suçlu
olduğumuzu gösterir. Hulasa,
bađlýlık,
herkes, kendi için yerine herkes, herkes için
düþüncesini koyar.
Bu düþünce toplumsaldýr, millidir, geniþ ve yüksek manasýyla
insanidir.
1930 (Afet Ýnan, M.B. ve M.K. Atatürk ün El yazmalarý s.73; 529
531)

Ey iman edenler! Adalet ve dürüstlüđün tanýkları olarak Allah için kollayýp gözetleyenler olun.

BÝR TOPLULUĐUN ÇÝRKÝNLÝK VE KÖTÜLÜĐÜ SÝZÝ ADALETSÝZ DAVRANMAYA ASLA ÝTMESÝN. ADALETLÝ OLUN.
Bu takvaya/korunup sakýnmaya daha uygundur. Allah tan korkun. Allah, yapmakta olduklarýnýzdan haberdardýr.
(Maide suresi 8. ayet)

Papa XV. Benova nýn Atatürk e Mektubu:

Papa Hazretleri namýna mümkün olduđu kadar süratle Kafkasya, Küçük Asya, Anadolu Hýristiyanlarýnýn hayat, mal ve epyalarýnýn emniyet altýna alýnmasý hakkýnda gerekli emirlerin verilmesini sahip bulduklarý asil ve insaniyetkâr hissiyata güvenerek rica ve niyaz eylemek berefiyle iftihar ediyorum. Ýnsaniyetin uđradýđý bunca meþakkat ve eziyetlerden sonra þefkat ve merhamet sesinin her tarafta hükümrân olmasý temenni edilir.

Atatürk ün Cevabý:

... İrk ve mezhep ayýrmaksýzýn bütün memleketimiz sakinlerinin emniyet ve refahýnýn temin mecburiyeti, insaniyetkarane hissiyatýmýzýn ve dini mübini Ýslam ın bize emrettiđi bir vecibedir...

Düþmanlarýmýz istila ettikleri memleketimizde her türlü savunma araçlarýndan soyutlanmýþ olan millettaþlarýmýza karþý bugüne kadar fasýlasýz tahrip, yađma, katil, tehcir gibi zulümleri iþlemekte devam ettikleri halde, Büyük Millet Meclisi nin hükümet havzasýna dahil bulunan bütün gayrimüslim unsurlar, kanunlarýmýzýn ve silahlarýmýzýn himayesi altýnda emniyete ve asayiþe mazhar olarak yapamaktadýr.
(Atatürk ün Bütün Eserleri, 2003:11/94 Ýst. Kaynar Yay.)

Ey iman sahipleri!

ÖZÜ-SÖZÜ BOZUK BÝRÝSÝ SÝZE BÝR HABER GETÝRDÝĐÝNDE, HEMEN ARAÞTIRIP ÝNCELEYÝN/DELÝL ARAYIN.
Yoksa bilgisizlikle bir topluluđu suçlar da yapmýþ olduñuza piþmanlýk duyar hale gelirsiniz.
(Hucurat suresi 6. ayet)

Ýmzasýz ihbar mektubu gönderenler hakkýnda söylediđi söz:

Samimi ve dürüst insanlar ayný zamanda medeni cesaret sahibi olur, imzalarýný saklamaya tenezzül etmezler.

Belli ki bunu yazan ahlaksýz yalancýnýn biridir.

(Hasan Rýza Soyak, Fotođraflarla Atatürk ve Atatürk ün Hususiyetleri 1965,s. 26)

Memleket dayanýþma isteyen bir birliđe muhtaçtır.

Alelade politikacýlýkla milleti parçalamak, hýyanettir.

1925 (Atatürk ün S.D. II s. 224)

Hayatta en fena þey riyakarlýktýr.

Hakikat ne olursa olsun riyakarlar onu

temizlik ve saflýk kisvesine bürünerek

saklamaya çalýþýrlar ki, bu büyük bir tehlikedir.

(Kýlýç Ali, Atatürk ün Hususiyetleri, s. 118)

... O MAL VE NÝMETLER SÝZDEN YALNIZ ZENGÝN OLANLAR ARASINDA DÖNÜP DURAN BÝR KUDRET ARACI OLMASINI
(Haþr suresi 7. ayet)

Üretim ve üretim vasýtalarý bireysel vasfý kaybederek ortak olmaktadýr. Fakat onlarýn mülkiyeti bu geliþmeye tabi olarak ortak olamamýþ, bireysel ve kþisel kalmýþtýr. Cihan inkýlabý iþte bu son gayrý tabiiikten çýktý...

Bu ihtilalin müdafaa ettiði dava þudur.

Üretim ve üretim vasýtalarýný, geliþme ortak bir hale getirdi.

Bu ortak mesai ve teþkilatýn menfaati da ortak olmalý, þahsi olmamalýdýr.

Hiç þüphe yok ki bu dava haklýdýr.

Çünkü, üretim müesseselerinin þahýslar elinde kalmasý, makineler sayesinde çoðalmasý lazým gelen refahý akamete uðratýyor.

Fabrikatörler çoðunlukla insanlýða faydalý olan þeyleri deðil, çok para eden maddeleri üretmeye çalıþýyorlar.

Tacirler, stoklarýný memleketin muhtaç bölgelerine deðil, çok para eden yerlerine tapýyorlar.

Bankalarýn sermayeleri, insanların sefaletten kurtaracak zeminlerde, insanların hayrý için deðil, vurgunculuðun çok olduðu yerlerde sarraflarýn menfaati için iþletiliyor...

(Hakimiyeti Milliye 6-8 Mart 1921)

SEVDÝÐÝNÝZ ÞEYLERDEN ÝNFAK ETMEDÝKÇE ZAFER VE MUTLULUÐA ASLA ULAÞAMAZSINIZ.
(Ali Ýmran suresi 92. ayet)

Çanakkale muharebeleri esnasýnda bir taarruzu durduran emrinin son sözleri:

Benimle beraber burada muharebe eden bütün askerler kesin olarak bilmelidir ki üzerimizde bulunan namus vazifesini tamamen yerine getirmek için

bir adým geri gitmek yoktur.

Uyku ve istirahat aramanýn, bu istirahattan yalnız bizim deðil, bütün milletimizin ebediyen mahrum kalmasýna sebebiyet verebileceðini cümlenize hatýrlatýrým.

Bütün arkadaşlarýmın hemfikir olduklarına ve dþþmaný tamamen denize dökmedikçe yorgunluk iþaretleri göstermeyeceklerine þüphe yoktur.

1918 (Ruben Eþref Ünaydýn, Anafartalar Kumandaný M. Kemal ile Mülakat, 1930, s.47)

Rableri onlara cevap verdi: Ben sizden, erkek-kadýn hiçbir çalyþanýn ürettiðini boþa çýkarmayacaðým. Hep birbirinizdensiniz. GÖÇ EDENLER, YURTLARINDAN ÇIKARILANLAR, YOLUMDA ÝPKENCEYE UÐRATILANLAR, ÇARPIÞIP DA ÖLDÜRÜLENLER VAR YA, ONLARIN KÖTÜLÜKLERÝNÝ YEMÝN OLSUN ÖRTECEÐÝM. VE YEMÝN OLSUN KÝ ONLARI, ALLAH KATINDAN EN KARBILIK OLARAK, ALTLARINDAN IRMAKLAR AKAN CENNETLERE KOYACAÐIM.

Allah katýndadır karþýlýklarýn en güzeli.

(Ali Ýmran Suresi 195. ayet)

Geçirdiðimiz buhranlı günlerin þerefli kahramanlarýný hep beraber kutlulayalým. Onlar arasýnda muharebe meydanlarýnda düþman silahýyla göðüsleri delinmiþ bahtiyarlar olduðu gibi yangýnlarda, ateþlerde yakýlmýþ bedbaht çocuklar, kadýnlar ve ihtiyarlar vardýr. Onlar arasýnda namuslarýna tecavüz edilmiþ, ebediyen ađlamaya mahkum genç kýzlar da vardýr. Onlar arasýnda yurtlarýný kaybetmiþ aileler, evlatlarýný gömmüþ analar vardýr ve yine onlar arasýnda muharebedeki namus vazifesini þerefle yaparak bugün memleketlerine dönmüþ gaziler vardýr.

Onlardan þehitlik þarabýný içmiþ olanlarýn ruhlarýna Fatihalar sunalým.

1923 (Atatürk ün S.D. I, s. 308-309)

DÝNDE BASKI-ZORLAMA-TÝKSÝNDÝRME YOKTUR.

(Bakara Suresi 256. ayet)

Din, bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanýnýn emrine uymakta serbesttir.

Biz dine saygý gösteririz. Düþünüþe ve düþünceye muhalif deðiliz.

Biz sadece

din iþlerini, millet ve devlet iþleriyle karýþtırmamaya çalyþýyor;

kaste ve fiile dayanan taassupkar hareketlerden sakýnýyoruz.

Gericilere asla fýrsat vermeyeceðiz.

(Asaf Ýlbaý Anlatýyor, Yakýnlarýndan Hatýralar, s. 102-103)

Din ve mezhep herkesin vicdanýna kalmýþ bir iþtir.

Hiçbir kimse hiçbir kimseyi ne bir din, ne de bir mezhep

kabulüne zorlayabilir. Din ve mezhep hiçbir zaman politika aleti olarak kullanýlamaz.
(Kýlýç Ali, Atatürk ün Hususiyetleri, s. 57)

Ýnsanlýkta,
din hakkýndaki duygu ve bilgi, her türlü asýlsýz hikayelerden sýyrýlarak hakiki ilim ve teknik ýþýklarýyla temizlenip mükemmel oluncaya kadar,
din oyunu aktörlerine, her yerde tesadüf olunacaktır.
1927 (Nutuk II, s. 208)

Ey iman sahipleri!
HEPÝNÝZ TOPTAN BARIP ÝÇÝNE GÝRÝN.
(Bakara Suresi 208. ayet)

Bizim kanaatimizce beynelmilel siyasi güvenliðin geliþmesi için, ilk ve en mühim þart,
milletlerin hiç olmazsa barýþý koruma fikrinde, samimi olarak birleþmesidir.
1932 (Atatürk ün S.D. I s. 357)

Ýnsanlarý mesut edecek yegane vasýta,onlarý birbirlerine yaklaþtırarak,
onlara birbirlerini sevdirerek, karpýlýklý maddi ve manevi ihtiyaçlarýný temine yarayan hareket ve enerjidir. Dünya barýþý içinde insanlýðýn gerçek mutluluðu,
ancak bu yüksek ideal yolcularýnýn çoðalmasý ve muvaffak olmasýyla mümkün olacaktır.
(Atatürk ün S.D. II s. 273) 1930

...HAKSIZ YERE SALDIRMAYIN/ÇARPIPMADA ZULME SAPMAYIN. ÇÜNKÜ ALLAH, SINIR TANIMAZ AZGINLARI SEVMÝYOR.
(Bakara Suresi 190. ayet)

Mutlaka þu ve bu sebepler için, milleti harbe sürüklemek taraftarý deðilim. Harp zaruri ve hayati olmalı. Gerçek kanaatim þudur: Milleti harbe götürünce vicdanýmda acý duymamalıyým.
Öldüreceðiz diyenlere karpý,
Ölmeyeceðiz diye harbe girebiliriz.
Lakin, millet hayatý tehlikeye uðramadýkça, harp bir cinayettir.

RABBÝMÝZ, HÝÇ KUÞKUSUZ SEN
BÝZÝM GÝZLEDÝÐÝMÝZÝ DE
BÝLÝRSÝN,
AÇIDA VURDUÐUMUZU DA.
NE YERDE NE DE GÖKTE,
HÝÇBÝR ÞEY ALLAH A GÝZLÝ
KALMAZ.
(Ýbrahim suresi 38. ayet)

Gizli ip gizli kalamaz. Er geç meydana ýkar.
Ýyisi mi babýndan açýk olun, açýk açýk!
(Ruþen Eþref Ünaydýn, Atatürk, T. Ve D.K.H., s. 48)

ÖLÇTÜÐÜNÜZ ZAMAN TAM VE DÜRÜST ÖLÇÜN. HÝLESÝZ TERAZÝYLE TARTIN.
Bu, hem hayýrlý hem de sonuç bakýmýndan güzeldir.
(Ýsra suresi 37. ayet)

Ticarette çok kazanmak deðil, sağlam ve temiz kazanmak
kuralý hakimdir.
(Cumhuriyet gazetesi, 25.7.1931)

Tüccar, milletin emeđi ve üretimi kýymetlendirilmek için,
eline ve zekasýna güvenilen ve bu güvene liyakat göstermesi
gereken adamdır.
(Atatürk ün K.A.N., s.14) 1937)

BÝZE ANLATILMAYAN ATATÜRK
Araþtýrmacý Yazar
Prof. Ýlknur GÜNTÜRKÜN KALIPÇI

Hepimizin bildiği gibi Mustafa Kemal Atatürk dünya döneminin
liderleri içerisinden 21. yüzyýla geçebilen tek liderdir.
Üstelik diđer liderler kendi halklarý tarafýndan yok edilmenin acýsýný
yaþamýþken, o hala halkýnýn ve dünyanın nabzýnda en büyük
canlýlýđýyla, sevgisiyle, saygýsýyla hala yaþayabilen dünyadaki tek

lider.

Önemli olanda sanýrým, yaparken ölmek deðil, öldükten sonra da bu kadar uzun süre canlý kalabilmeyi baþarmak deðil midir?

Atatürk ü biz hep tarihe mal olup yönleriyle tanýdýk. Asker Atatürk ya da devlet adamý Atatürk olarak.

Bu verdiðim örnek dünyada tek olan örnektir. Zaten herhalde bir baþkasýna da rastlamamýz mümkün deðil.

En büyük düþmaný, hani þu ordularýný denize döktüdü düþmaný, Yunan baþkomutaný Trikopis. Hiçbir zorlama

olmadan, hiçbir baský olmadan her Cumhuriyet bayramý Atina daki Türk büyükelçiliðine gidiyor Trikopis. Atatürk ün resminin önüne geçiyor ve saygý duruþunda bulunuyor.

Böyle bir saygýyý en büyük düþmanýnda uyandırabilen bir Mustafa Kemal.

&

Yýl 1938, General McArthur un en zor, en problemlili, en buhranlı dönemi. Birden çok sykýlýr ve yanýnda duran yüz yirmiden fazla kiþiye döner ve aynen þöyle der:

Bu anda hiçbirinizi deðil, büyük istidadý ile Mustafa Kemal i görmek için neler vermezdim

&

Yýl 1938. Bir Ýranlý þair bir Tahran gazetesine ölümü üzerine bir þiir yazar. Ýpte o þiirin iki mýsrasýný sizlerle paylaþmak istiyorum.

Diyor ki;

Allah bir ülkeye yardým etmek isterse onun elinden tutmak isterse babýna Mustafa Kemal gibi lider getirir

&

Yýl 1976. UNESCO üyelerine bir öneriyle gelir. Öneri paketindeki bir cümleyi sizlere okumak istiyorum.

Diyor ki;

Bu gün UNESCO nun üzerinde çalyþtyðý bütün projelerin isim babasý Mustafa Kemal dir.

Öneri nedir?

Öneri ise onun doðumunun yüzüncü yýlýnda, bunu 152 ülkenin devletleri ayný anda kutlasýn önerisidir.

Birden Ýsveç delegesi ayaða kalkar ve þöyle söyler;

Ne yani dünyada bu kadar devlet adamý var hepsinin doðum gününü böyle kutlayacak mýyýz?

Rus delegesi ayaða fırlar ve 152 ülkenin delegelerine aynen þöyle söyler.

Genç delege arkadaşýma hatýrlatmak isterim ki Atatürk öyle dünyadaki herhangi bir lider deðildir, býrakýn onu bir yýl anmayý her ülke her problemimizde çare olarak aramalýyýz

Sonra ne mi olur?

UNESCO tarihinde ilk ve tekdir. Hiç negatif oy yok, hiç çekimser oy yok 152 ülke o metne imza atar...

Hani Ýsveç delegesi demiþti ya ne yani diye

O Ýsveç delegesi bu imzanýn atýldýðý gün mikrofona gelir ve aynen

punlarý söyler.

Ben Atatürk ü inceledim, bütün ülkelerden özür diliyorum.
Ýlk imzayý ben atýyorum.

Ýpte o muhtepem belge diyor ki;

Atatürk kimdir;

Atatürk uluslararası anlayýp, iþbirliði, barýp yolunda çaba göstermiþ üstün kiþi,

olaðanüstü devrimler gerçekleþtirmiş bir inkýlapçý,

sömürgecilik ve yayýlmacýlýða karþý savapan ilk önder,

insan haklarýna saygýlý, dünya barýpýnyn öncüsü,
bütün yapamý boyunca insanlar arasında renk, dil, din, ýrk
ayrýmý göstermeyen

eþi olmayan devlet adamý,

Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu

&

Haiti ye baktým haritada bir kutup kadar uzak ülke...

Hadi gelin Haiti ye gidelim...

Yýl 1996

Haiti Cumhurbakany o yıl ölü!!!

Bir vasiyet býrakmýptýr. 1996 da öldüðünde vasiyeti açýlýr.
Vasiyetinde mezar tabýna yazýlmasý için bir metin býrakmýptýr...

Haiti Cumhurbakanyнын bugün mezar tabýnda yazan hitabeyi sizlere okumak istiyorum.

Diyor ki;

Bütün ömrüm boyunca Türkiye nin lideri Mustafa Kemal Atatürk ü
anlamýp ve uygulamýp olmaktan dolayı mutlu öldüm
Peki yıllar bir þey deðiþtirir mi?

Hayýr!..

2000 yılında bizim medyanın kaçırdýđý bir bilgi var. ABD Bakaný milenyum mesajýný veriyor.

Mesajın bir yerinde aynen þunlarý söyler:

Bugün milenyumun hiç þüphe yoktur ki tek devlet adamý Mustafa Kemal Atatürk tür. Çünkü o yılın deðil asrın lideri olabilmeyi b
liderdir.

&

Atatürk ü aþlarken tarih çok ender tespit etmiþtir. 25 yıllık araþtırmacýyým. 7 tespitim oldu. Ýlki Çanakkale de topçu atýpýmız b
gözyaþýdır. Bir diðeri ise hepimizin bildiði bir hikaye ama ben yine de anlatacađým.

O günün Ankara sý kurak, çorak bir köy.

Çankaya dan meclise gelirken yol üzerinde sadece ama sadece bir tek iðde ađacı varmýþ.

Atatürk o iðde ađacýnyn önünden geþiplerinde arabasýný durdurumuþ, inermiş ve o
iðde ağacına selam verirmiş.

Aman demiþler paþam ne yapıyorsun böyle?

Eee demiy yediđim meyvenin, sýđýndýđým gölgenin, soluduđum havanýn bir neferi. En az diđer neferler kadar bunun da selar var

Yani niye ıaıyryorsunuz? der gibi mi.

Ve bir gün yanýnda bulunan arkadaşýna Ýpte bu benim.. derken birde bakýyor ađaç yok ortada. Hemen iniyor.

Ne yaptýnýz bu ađaca diyor.

Paıam diyorlar yolu geniiletmek için mecburduk kestik o ağacı

Yahu diyor bir bana sorsaydýnýz bu ađacı kurtaracak bir yolu mutlaka bulurdum diyor.

Daha fazla dayanamýyor, arabasýna biniyor, ıoförünün ve arkadaşýnýn gözü önünde ađlamaya baılyyor...

&

Sahneye pimdi Tahsin COPKAN ý davet edelim. Tahsin Copkan o zamanýn genç bir ziraat mühendisi. Gel Tahsin seni bir yere götürreceđim fikrini almak istiyorum diyor Atatürk. Giderler, gösterdiđi yere bakar Tahsin Bey. Bataklýk sivrisinek salgýný hayvan leplerinin olduđu berbat bir arazidir. Ya paıam hayrola der. Atatürk, Buraya bütün masrafý cebimden olmak üzere bir orman çıı yapmak istiyorum der.

Ya paıam buranýn ýslahý ya sizin paranýzý tüketir ya da zamanýnýzý, neden bu kadar mümbit topraklar varken gelip de burayı ettiniz? der.

Atatürk ün cevabý Atatürk çedir.

Der ki Ben en zor olaný yapayýmda siz arkamdan kolayları na

=====